

கஸ்க்

எப்ரல் 1, 1943

4

அண்

பத்து சாமான் வாங்கிண்டு
வரச் சொன்னேன்.
எல்லாத்தையும்
மறந்துட்டு
என்னத்தை
வாங்கிண்டு
வந்தேன்?

போகிறது, மறக்காமல்
அசோகா
பாக்குத்தூள்
யாவது
வாங்கிண்டு
வந்தேனே!

அதை மறக்க
முடியுமா?

கொலம்பியா
ஸ்பெஷல் வெளியீடு!

U.K.பட்டம்மாள்

பாடிய

இன்னிசைத் தமிழ்ப் பாட்டுகள்

GE.6082

**இனி ஒரு கணம்
நின்னருள்**

GE.6045

குமாரன்

தரைகடல்

GE.6001

யதுதல தீலக

அன்புடன்

பரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்

மேற்கண்ட சிகர்டுகள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :

கண்ணன் டி கம்பெனி, திருச்சி அப்பள்ளி.

[illegible]

சேன்ற சலிச்செறையப்பன் தோண்டி மட்டின் நிபேட்டர்லி மயிலுமணி நினம் அநி லிமர்சா யாக் கொண்டப்பட்டது. இவையுத்தின் தலை சிறந்த இப் பட தந்த பெற்றிலையாகத் தலா சித்தியி ஒத்தமழத்தயர்க்குக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் மட்டின் நிபேட்டர்லித் தட்டாட்டின் ஒரு விருத்த அலித்தாக்கம். தென்னிந்தியாவின் பன நிபேட்டர்லித் அலித்த தோப்பகளுடனும் லிசென்குடனும் ப்ரிமாண்டி. ஆர். சந்திரமும் ப்ரிமாண்டி சந்திரமும் படத்தின் மத்தியில் காணலாம்.

**உங்கவால் கூடியதை இன்றே செய்யுங்கள்.
அதுவே நாளைக்கு நீங்கள் இன்னமும்
செய்வனச் செய்ய உதவி அளிக்கலாம்.**

இன்று முக்கியமாக ஒருவர் செய்யவேண்டிய காரியம் தனது வாழ்க்கையில் திறையற்ற தன்மைக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதுதான். தற்சமயம் போல் வாழ்க்கையில் திறமை இல்லாமல் மோசமாக முன்பு எப்போதும் இருந்ததில்லை. இன்றைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிப்பதுடன் வருங்கால வாழ்க்கையை எத்தோஷமாகவும் எந்தி திறைத்ததாகவும் செய்யும் மார்க்கம் ஒரு ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிஸிதான்.

விவசியம் ஐயங்களுக்கு எப்போதும் உச்ச பரிமாண சிகிச்சைப் பிரவாக் கவனிதமான இன்ஷூரன்ஸ் கொளியல்களையும் ஒரு நிதித்தான் பாலிஸி அளிக்கிறது. இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளினாலே ஓர் தலை சிறந்த மதவாணம்.

**ஹிந்துஸ்தான் கோ - ஆபரேடிவ்
இன்ஷூரன்ஸ் சொஸைட்டி லிமிடெட்**

தலைமை ஆபீஸ்:

"நிதித்தான் பீடிங்"

கன்கத்தா.

மதராஸ் பிராஞ்ச்:

"நிதித்தான் பீடிங்"

107, அரமண்க்காரத் தெரு

ஜி. டி. மதராஸ்.

என்ன சேதி?

வீர சொர்க்கம்

“துரதிர்ஷ்டம் பிடித்த இந்த அடிமை நாட்டில் வாழ்வதைக் காட்டிலும் செத்துப் போவதே மேல்” என்று நம்மில் பலர் அடிக்கடி எண்ணியிருக்கிறோம். அந்த மேலான காரியத்தை ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி சாதித்து விட்டார். அருமைத் தாய்நாட்டுக்குச் சுயராஜ்யம் வந்து பார்க்காமலும், செல்வப் புதல்விக்குக் கலியாணம் பண்ணிப் பார்க்காமலும் கண்ணை மூடி விட்டார். பாரதத்தாய் ஒரு சிறந்த புதல்வரை இழந்தான். தமிழ்நாடு, ஒரு அரிவ

மாக உண்டு. ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி போர்க்களத்தில் படுகொலையப்பட்டு வெளியேறி மடிந்த வீர புருஷர் என்பதில் ஐயமில்லை. இக் உலகில் அவர் அடையாத இன்ப புகழ்களை யெல்லாம் வீர சொர்க்கத்தில் அடைந்து ஆத்ம சாந்தி பெற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றினார்

விங்காளப் பிரதம மந்திரி பதவியை விடமாட்டேன் என்று கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த ஸர் பஸ்தூல் ஹக் அந்தப்பதவியை ராஜீனாமா செய்து விட்டார் என்று கேட்க நாம் அடைந்த ஆச்சரியத்துக்கு அளவில்லை.

இதைவிட ஆச்சரியம் அவர் ராஜீனாமா செய்ய நேர்ந்த விதந்தான். யங்க சட்ட சபையில் அவர்மீது இரண்டு எம்பீக்கை யில்லாத தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுத் தோல்வியடைந்தன. அவரை அசைக்கமுடியா திருப்பதைக் கண்ட கவர்னர் அவரை ஓர் இரவு தமது மாளிகைக்குக் கூப்பிட்டஸ்பீத் தேசிய மந்திரி சபை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றியும் கேளு பல திட்டங்களைப் பற்றியும் பேசினாராம். ஸர் ஹக் தன்னுடைய சகாக்களைக் கலக்காமல் எந்தத் திட்டத்திற்கும் ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கவே கவர்னர் தயாராய் கிடப்ப அடித்து வைத்திருந்த ஒரு ராஜீனாமா கடிதத்தை நீட்டி அதில் கையெழுத்திடும்படி வற்புறுத்தினாராம். ஹாச்சர், டாக்டர் ஐன்ஸீன் முதலியவர்கள் ஹிட்லரிடம் கையெழுத்துப் போட்ட மாதிரி ஐஸ்ப் ஹக் கையெழுத்துப் போட்டு வந்தார்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி வேலை ஒப்புக் கொண்டபோது, “எங்கள் சட்டைப் பைகளில் ராஜீனாமாக் கடிதங்கள் தயாராக வைத்திருக்கிறோம்” என்று பெருமை யடித்துக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்க் கல்லாதவர்கள் இனிமேல், “எங்களுக்கு அவ் வளவு கஷ்டம் கூட இல்லை. எங்கள் ராஜீனாமாக்களைக் கவர்னர் துராக்கேனைப் பிடித்துத் தயாராய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!” என்று பெருமை யடித்துக் கொள்ளலா மல்லவா?

கலியாணைப் பறி கொடுத்தது. காங் கிரஸ் மகா சபை தன்னுடைய மகத் தான வீரர்களில் ஒருவரை இழந்தது. அதிகார வர்க்கத்துக்கு ஒரு பெரிய சினி ிக்கிறது. திட்டிய சட்டிவைக் காட்டிலும் கூரிய அவருடைய நாவன்மை மறைத்து விட்டது. சங்கீதத்தைக் காட்டிலும் இனிய அவருடைய பிரசங் கங்களை இனி நாம் கேட்கப் போவதெல்லை. போர்க்க் களத்தில் மடிவோர் வீர சொர்க்கம் புருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமது நாட்டில் வேரு கால

‘ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி’யின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரை நமது அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

ஆந்திர நாடெங்கும் வெற்றிக் கொடி நாட்டி வருகிறது!
பார்க்கப் பரவசம் தரும் காட்சிகள் கொண்டது!!

★

நாகையா, மாலதி, கிருஷ்ணன், மதுரம்

த டி க் கு ம்

பா க் ய லக்ஷ் மி

—: ஒப்புயர்வற்ற தெலுங்கு சமூகச் சித்திரம்:—

தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பம்

2-4-43 முதல்
கோயமுத்தூர் — ராஜா

3-4-43 முதல்
திருச்சி — வெல்லிங்கடன்

14-4-43 முதல்
திருநெல்வேலி — ராயல்
காரைக்குடி — கிருஷ்ண

18-4-43 முதல்
மதுரை — சிந்தாமணி

ஆந்திர தேசத்தில் 8-4-43 முதல்
கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 6-வது வாரம்

பெஜவாடா	—	கலாமந்திரம்
விசாகப்பட்டினம்	—	பூர்ண தியேட்டர்
தேனாலி	—	சத்தியநாராயண
எல்லூர்	—	பாண்டுரங்கா
குண்டூர்	—	சரஸ்வதி
காக்கிளூடா	—	கிரவுன்

7-4-43 முதல் 4-வது வாரம்

கர்னூல் — ஜெயலக்ஷ்மி

★

பூர்ண விநியோகம்:

தி ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ் லிமிடெட்,

காரைக்குடி

Hear song hits of BHAGYALAKSHMI on
His Master's Voice & Columbia Records

குருட்டுத்தனத்தின் எல்லை!

புத்திரன் ஒருவன் கைக்குட்டை
ஒன் கண்ணை இறுக்கி கட்டிக்கொண்
டான். பிறகு, தடயித் தடயி வறி
ந்தான். வறியின் ஐரீ-த்தில் ஐரு
சிய பள்ளம் இருந்தது. பெரு மனம்
யுடையோடு ஆனம் பிரவாகமாய் ஓடிய
து. உண்டான பள்ளம் அது.
வறியென்று குருடனவன் அந்தப்
பள்ளத்தில் சென்று கைமென்று விழுந்
து விழுந்ததில் கையங்கனும் பறி
யானது. "அடே! கண்ணைக்
கட்டிக்கொண்டு ஏன் பள்ளத்தில்
விழுந்தாய்?" என்று அந்த வேடிக்கை
யைப் பார்த்தவர்கள் கேட்டார்கள்.
"தற்கு" அந்த பிரகல்பம் "என்
ரீல் என்ன பிரகல்பம்? இத்தப் பள்ளம்
நீக்க தகு வறியே! இறுக்கி
வரும்? அகையினும் பள்ளத்தின்
ரிந்தானே பிரகல்பம்?" என்று கேட்டு
ட்டு, அந்தப் பள்ளத்தின் பேரில்
வந்தாரமாகக் குற்றப் பத்திரிகை
யைக் கூரணித்தான்!

மீட்டியது ஆனும் இனத்தார்
இத்தியா எப்பத்தமாக அனுசரிக்கும்
கொள்கை மேற்படடி புத்திரனின்
காரியத்துக்குச் சமமாகத்தான் இருக்
கிறது! இத்தியாவின் அரவியல்
பிரதிபலம் அவர்களைத் தவிர்ப்பு
யாகத் தீர்த்துக்கொடுக்க முடியவில்லை;
சரியான ஆய்வுகளும் ஒப்புக்கொள்ளக்
கூடிய தேசிய சிக்கல்கள் அவர்களைத்
இத்தியாவின் உற்பத்தித் துறையின்கண்
நாற்புற கோடி இத்திய மக்களையும்
உற்பத்தமாக யுத்த முயற்சியில் ஈடு
படுத்தியு செய்ய அவர்களைத் முடியாமல்
முடியவில்லை. கோவளம் ஒரு 'ஸ்திரீ
வாத்தவன்' ஒரு வானமால் போன்ற
தன்மையுடன் பிசுபிசு தன்மையுடையோடு
மக்களிடம் நாற்புற வேரோடு போறக்
கூடிய இத்தியர்கள் யாரை யும்
அவர்கள் இத்திய சிக்கல்களைச் சேர்த்துக்
கொள்ள முடியவில்லை. இந்த மகத்
தான் தேசியியை எழுப்புவதற்
காக அதிகார வர்க்கத்தார் காவிரிதரின்
பேரில் விஸ்தரமான குற்றப் பத்திரி
கையையும் படித்து வருகிறார்கள். காந்தி
மகானின் உபவாசத்தின் போது
மேற்படி அபத்தப் பஞ்சாயத்தின்
பெரியவர்கள் வெளிப்பட்டார்கள்.
அபத்தப் பஞ்சாயத்தின் இப்
வெளிவரத்திலும் அமெரிக்கா
வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரவர்க்கத்தின் படுதோஷியை
மனதாழ்த்துகாதத் தயாரித்த காவிரிதரன்
குற்றப்பாட்டுப் பரணம் இத்தியாவில்
பலன் விக்கவில்லை; அதை ஒரு நபர்
கற்பனைக் கதையாகவே ஆய்வுகள்
கூடுகிறார்கள். ஆனால் இவ்விதாந்தி
யும் அமெரிக்காவிலும் பரம்பாடு போய்
யும் புனைகூடும் எவ்வளவுக் கேள்
வளவு தூரம் பிரயாணம் செய்கின்
தானோ, அவ்வளவுக்கு அதிக பலம்
பெறுகின்றது! எனவே, அதிகார வர்க்
கத்தின் அபத்தப் பஞ்சாயகம் இவ்வி
தாந்தியும் அமெரிக்காவிலும் அதிக
கொள்கை ஆகவா மன்றவா?

ஆகலாம்; ஆனாலும் பலன் என்
னமோ ஒன்றுதான். கண்ணைக்
கட்டிக்கொண்டு பள்ளத்தில் விழுந்த
வன், பள்ளத்தின் பேரிலேதான் பிரகல்பம்
என்று பறிவழிதான் பேரை நம்பும்படி
செய்யலாம். பலன் என்ன? விழுந்த
வனுக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் அதனால்
ஆறிப் போகுமா? அல்லது கையில்
தான் ஏறி விட்டதாளுமா?

கீதவிரலின் பேரில் அதிகாரவர்க்
கத்தார் குற்றம் காட்டுகிறார்களே.
என்ன குற்றம் தெரியுமா? யுத்த
முயற்சிகளை நாசமாக்க முயன்ற
குற்றம்! அதாவது, ஸ்பாரன் இத்தி
யாவில் பட்டையெடுத்து வந்ததால், ஸ்பர்
பாதுடன் திரைமயமாகப் போர் போய்
முடியாதபடி யுத்த வாதிகள் அறிக்க
முயன்ற குற்றம்! — இன்னும் தெளி
வாகச் சொன்னால், இத்தியாவை ஸ்பர்
பாளியாடும் ஓப்பாக்க முயன்ற
குற்றம்! — சீர்தீர்த்துக் கொடுத்த
சொன்னால் கேர் கொடுக்காதுக்குமா ம
லில்லாமல் போய்விடும்?

யுத்தம் ஆகவா மனவதற்குச் சில
வகுதிகளுக்கு முன்னால் கண்ணை
கண்ணியான அமெரிக்காவுக்கு அறிவித்
தும்பாளியின் அறிவிப்புகளைத் தரக்
கிப் பேசினார்! "சீர்தீர்த்து இருக்கிறே
— அது பெரிய பொய்தான் மாடு! உ
பாக்காரன் அபத்தம் அவனைத்
திரும்ப மூட்ட வந்திருக்கிறார்!" என்று
அப்படியப்பட்ட பன்னியவன் இன்று
இத்தியா மந்திரி பதனியை அவன்
கரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்!

தெற்றைய தினம் மகா மகா மக
மேதாவியும் பிரகல்பியுமான பிரதா

மத்திரி என்னும் ஒரு வேண்டிய
செய்தார். யுத்தம் முடிந்த பிறகு
உடனடிதான் எப்படியும் புனர் நிர்மாணம்
செய்யவேண்டியதைப் பற்றி வினா
மாடப் பெய்தார். உடனடிக்கு உடனடி
வேண்டியவர்களைச் செய்து விடுவதாகப்
பயமுறுத்தினார்! பரிட்டனும் அமெரிக்க
சாவுப் குளியலும் தேர்த்து மேற்படி
புனர் நிர்மாண வேண்டியைப் பார்த்ததைத்
தாங்களேனும் எங்கு, சிறு என்னு
ஒரு தேசம் இருப்பதையும். அது
ஐப்பாணுடம் பத்து வருஷமாடப் போர்
புரிந்து வகு தெ தென்பதையும்
அடியோடு மறந்துவிட்டார். இந்த
தாமதம் போன்ற மறந்திருந்து
தாமதம் விபரம் வந்து தொண்டைப்
போன்றதே என்று அடுத்த தாம்
அமெரிக்காவில் எட்டம் துரை உரத்த
சத்தம் போட்டுப் போ வேண்டிய
தாயிற்று. "சிறுவே! உங்கள் தாய்கள்
மறத்திடேன். மறக்க மாட்டேன்;
ஒரு தாயும் மறக்கவே மாட்டேன்.
எங்கள் தம்பு; தம்பு; தம்பு!" என்று
அவசியம்.

ஆனால் அமெரிக்கம் என்னும் செய்த
தாமதம் இந்தியக் காலதாமதம் ஒரு
தாமதம் செய்திருக்கிற. பத்து வருஷ
காலமாகக் காலதாமதம் மகா சைவ
சிறுவை மறத்தேறியிருக்கிற. ஒவ்வொரு
வருஷத்துக் காலதாமதம் மகா சைவ
சிறுவை சிறுவை உறத்திரப் போரை
குறித்தும் ஐப்பாணுடம் காலதாமதம்
போ வேண்டியக் காலதாமதம் நீ
சைவம் தாமதமேறி விடுகின்றது.

அப்போதப்பட்ட காலதாமதம் போகில்
என் "இந்தியாவை ஐப்பாணுடம்
எட்டக் கொடுத்தேன்" குயந்தாரை
எட்டக் அறிவார் வர்க்கம் குத்தம்
எட்டியிருக்கிறது!

சீர்த்: காலதாமதம் இப்படித்
தெறுறோம் செய்ய முடிகிறது
என்று — அந்த சிறுவைத் தாம்
என்னு தெரிந்துவிட்டது! மறத்த
என்னில் விஷயம் என்ன? முன்னில்
என்னில் ஒத்துமையுடைய இந்திய எட்ட
எட்டப் பெற்று விட்டார்களா? அது
என்னுடைய கோண்டு தெரிய மத்திரி
ய அமைத்திருக்கிறார்களா? அது
என்னுடைய மகாசைவியைப் புரைய
தாமதம் படுத்த தாம் மெடத்திருக்
தார் காலதாமதம் காலதாமதம்
கால சைவியை என் இன்ன?
எட்டம் புரைய காலதாமதம் மெடத்திர
தும், வகு தாம் முடியும் எட்டம்
என் ஒத்துமையுடைய அமைத்த
காலதாமதம் அமைத்தது இப்போ

தாம் இந்திய எட்டம் ஒரு இ.
தெறு? ஒரு காலதாமதம், ஒரு எட்டம்
ஒரு காலதாமதம் போகத்தாமதம்
இந்த எட்டம் போல் பற்றி தம்
காலதாமதம் கொடுத்தார்களா? எட்டம்
எட்டம் முடிய காலதாமதம் முடிய
என் இந்த எட்டம் காலதாமதம் காலதாமதம்
என்னு? தெறுறோம் தாமதம் —
அதிலும் தெறுறோம் முடிய மத்திரி
காலதாமதம் — இந்த எட்டம் காலதாமதம்
ஒத்துமையுடையா? இந்திய விஷயம்
சைவம் இப்போது இந்தியாவில் தாம்
எட்டம் காலதாமதம் பற்றி தாம் காலதாமதம்
கொடுத்தார்? தெறுறோம் அது
காலதாமதம் சைவ காலதாமதம். அது
தாமதம் நீ. என். தெறுறோம் காலதாமதம்
கொன்னு! "பரிட்டம் காலதாமதம் அது
காலதாமதம் எட்டம் கொடுத்த காலதாமதம்
காலதாமதம் இருப்பதாம் இந்திய அசையம்
பரிட்டம் தாமதம் காலதாமதம் காலதாமதம்"
என்னுடைய, என்னுடைய அமைத்த
எட்டம் போல்!

இந்திய மகாசைவ ஒத்துமையுடைய
செய்துவதில் பரிட்டம் ஆனால் இது
தாம் பகு தெறுறோம் அமைத்திருக்கிற
என் மகாசைவம் எத்தென் இன்னு
இந்தத் தெறுறோம் தெறுறோம் மத்திரி
தாம் காலதாமதம் எட்டம் பற்றி ஒரு
எட்டம் இந்தியாவை ஆனால்
காலதாமதம் எட்டம், மகாசைவ
அது எட்டம் பற்றி எட்டம்
கொடுத்தார். ஆனால் அமைத்த அது
காலதாமதம் காலதாமதம்.

மகாசைவ உபகாலம் இருந்தார்.
அமைத்த உபகாலம் காலதாமதம்
காலதாமதம். இந்தியாவில் தாம்
காலதாமதம் காலதாமதம் "மகாசைவ
காலதாமதம் காலதாமதம்!" என்று காலதாமதம்
காலதாமதம், "மகாசைவ" என்று அது
காலதாமதம் பற்றி காலதாமதம்.
அமைத்த என்னுடைய காலதாமதம்
தாம்.

உடனடி அமைத்த மகாசைவ உப
காலதாமதம் பற்றி காலதாமதம் உப
காலதாமதம். காலதாமதம் காலதாமதம்
பற்றி.

இதிலே காலதாமதம் தெறுறோம் காலதாமதம்
தாம்? இந்தியாவை ஆனால்
தெறுறோம் காலதாமதம் விட்டார்களா?
அப்படியானால் என்ன தெறுறோம்
காலதாமதம்?

அமைத்த உப காலதாமதம்
தெறுறோம் காலதாமதம்; காலதாமதம்.
தெறுறோம் காலதாமதம்; காலதாமதம்
காலதாமதம் இந்தியாவில் தாம்

தியாகராஜ நகர்
பஸ் ஸ்டாண்ட் போட
48ம் நம்பர் வீட்டு
வாசலில் இரு பெரு
பார் வந்து நிற்கிறது.

காலைக்கு
தேறங்கிய
செட்டர் பிலிப்ளை
ராஜாஜியன்
தல்வர் வாழ்ந்து
அழைத்துச்
செல்கிறார்.

சுகத்தின் அழகு
இருவாறு கிணாடு
பெருகர்களுடைய
புகத்திலும் பிசத்
சலிக்கிறது.

லீப்ஸின் கையில்
உள்ளகிளாஸில்
இளகீஸ்பாணம்-
சிச்சம் மிகவும்
சுவாஸ்யமாகத்தான்
இருக்கவேண்டும்.

விஷயம்
சுவாஸ்யமானது
மட்டுமல்ல, இராய்
மூக்கியமானதாகவும்
இருந்திருக்க வேண்
டும் என்று தோன்று
கிறது.

நாங்கள் அமெரிக்கப்
திருதியை படம்பிடிக்க
து அமெரிக்ககோ
ன்வந்துவிட்டார்
மட்டோ.
டைசெட்ர் எல்லிஸ
ஆர்.டங்கன்.

அக்கப் போர்

"காசி"

தேவபத் தந்தைப் கொண்விலிவிருந்து விலகிச் செண்ட ஸ்ரீ. மோடி, ஆனே, என், ஆர். சர்க்கார் ஆகிய மூவருக்கும் பதினாறு மில்லட் ஹென்ரிக்ஸ், மில்லட் பால் ஹென், மில்லட் பிண்டா ஆகிய மூவரும் வியதிக்கப் படுவார்களாம்.

'பிண்டா' என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டும் ஐரோப்பியரைப்பற்றி என் இப்பொழுது தான் முதன் முதலாகக் கேள்விப் படுகிறேன்.

"என் எமது தலைவர்களுக்கு எம்மானை உதவியைச் செய்ய வேண்டும்" என்று ஐரோப்பியர்களுக்கு முன்விட்டிருக்கிறார்கள்.

ஐரோப்பியர்களுக்குத் 'தலைவர்' ஒருவர் பித்த ஸ்டீவ் என்று என்னுடைய வகையில் தெரியாது!

சர்க்காரின் பிரச்சாரத்திலிருந்து:—

"முதலில் கேள்வியைக் கேட்க சித்திரம் ஏதாவது ஆயுத பலம் உண்டா என்பதைக் கேள்வி.

அப்படி 1945-ம் வருஷத்திலே 1946-ம் வருஷத்திலே இரண்டாம் முறை ஏற்படும்.

அப்படித் திட்டமிடலும்தான், முன்போலியாகியும்தான் என்னுடைய உட்கரும்தான்.

அப்படித் தவிர்தல் தேர்தலுக்கப் படுவார்கள்.

அப்படித் தெரிவித்தல் திரைப்படங்களில் யார்க்கப் படும்தான்.

அப்படித் ஐரோப்பியர்களின் புதிய சான்றுத் திட்டம் ஏற்படும்.

அப்படித் (ஒரு உப உ சார்பிட்டு விட்டு) எல்லா வெள்ளைக்காரர்களும்கூட தேர்தல் ஐப்பாணத் தாக்குவார்கள்.

அப்படித் ஐப்பாணத் தேர்தலுக்கப்படுகிறார்கள்!" என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே, இந்த வெள்ளை அப்படித்தான் கடைசி கடைசியாகப் பரமாவை எதிரிகளிடமிருந்து பிடுக்கிக் கொள்வார்கள் போலிருக்கிறது. அப்படியானால் அது வகையில் கிம்ஸ்காவின் உட்கார்த்த கொண்டிருக்கும் பரிமாணங்கள் எப்படியும் பொழுது போக்குவார்கள் என்பதைப் பற்றி என்னுடைய கவனம் பிடுக்கிறது.

'விடுவான் கடைகள்' பத்திரிகை எந்திரியின் உட்கருவியைத்தவர்ப் பற்றி அடிக்கடி

பரிசுசமரம் எழுதி வந்தது. அதைக் கண்டு கேள்வி கொண்ட கேள்வி தரப்பட்டால் என் பவர் அந்தப் பத்திரிகையினால் பலம் உண்டாகிறது "மகாத்மா காந்தியின் செலுப்பைத் தாக்க வைக்கின்ற கீர் மகாத்மாவைப் பரிசுசம் செய்ய முயலுவது உட்கருவியை இரண்டாம் அந்தப் பரிசுசத்தைத்தான் காண்பிக்கிறது" என்று எழுதியிருந்ததால் இதில் ஆச்சரியமென்ன வென்றால் அந்தப் பத்திரிகையினர் அந்தக் கடிதத்தை அப்படியே பிரசுரித்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இதே மாதிரித் தம்மைத் தாக்கித்து எழுதப்பட்ட இன்னும் பல கடிதங்களையும், பரட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்படி, சம்பவத்தைப் படித்தபோது வில் கேள்விகள் எந்த அமெரிக்காவை எழுந்ததானால் தரப்படும் உத்தரவு. அது ஒரு சமயம் 'கிழியாக்கக் கூடும்' பத்திரிகையின் கடிதக் கடைகளில் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார், அதைப் பல வகைகளில் ஆய்விக்கவே பத்திரிகையினர் "விடுவான் எழுதிய கட்டுரையில் உன் அபிப்பிராயங்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகையோ அல்லது பத்திரிகையினரோ ஐப்பாணத்தாரியல்ல என்று ஒரு குறிப்பு எழுதினார்கள்.

மறு என் வில் கேள்விகள் "இந்தப் பத்திரிகையின் அபிப்பிராயங்களுக்கோ அல்ல, பத்திரிகையினரின் அபிப்பிராயங்களுக்கோ என் கேள்விகளை ஐப்பாணத்தாரியாக மா

செப்டம்பர் 1946, சென்னை தேசியரவரின் குதேர்த்துக்கே செய்யும் ஸ்ரீ வி. என். வேதாசல

ம்" என்று ஒரு பதில் கடிதம் எழுதி
 ி. அதையும் பத்திரிகாசிரியர் தலையங்கத்தின்
 ேறு பிரசுரித்து வைத்தார்!

"தேச தேசத்தினர் வாங்குவது அந்நாட்டின்
 சாதனத்தின்படி கடக்காவிட்டால் அமெரிக்கர்
 ளுக்குப் பிரமாதக் கேரபம் வந்துவிடும்.
 ிப்பறம் அவர்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டு
 ிற்றத் தேசத்தினருடன் கலந்து கொண்டால்
 னிக் குடித்தனமாய் இருந்து விடுவார்கள்!"
 ஂன்று புல்லிட் என்ற மாஹி அமெரிக்கத்
 ிதர் உறுதிபூர்வ இது "அந்த ஊரில்
 ஂண்ணியதன்போல் பண்ணிவிடுவேன்" என்று
 யமுதத்திய பிச்சைக்காரன் கதைஊழும்
 'தாங்கடித்த விடுதிதன்வவா'?

"ஐதாயகக் கொவ்வை பிரிட்டனிலிருந்து
 ிறக்குமதி செய்யப்பட்டது. ஆதாயால்
 ிது கமக்குச் சரிவாருதல்!" என்று வர்
 கன்மான் சட்ட சபையில் உரிஞர்.

பிரிட்டனிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்
 ப்ட அதிகாரிசிறை தலையில் தாக்கி வைத்
 தக் கொண்டிருப்பதுதான் சரி என்று கன்ம
 ஂ மான் கருதுகிறார் போலும்!

தமிட்டர் சமீபத்தில் செய்த பிரசங்கத்தில்
 "கமக்கு இதுவரை இல்லையென்றது உதவி
 செய்த வந்த கடவுள் வாருக்காவத்திலும்
 கமக்குப் பவத்தை அளிப்பாரா!" என்று
 பிரசுரித்தது செய்த கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால் 'கடவுள்' யாரென்று அவருக்கு
 உண்மையில் தெரிந்திருந்தால் அவ்விதம்
 பிரசுரித்ததுக் கொண்டிருக்க மாட்டார்.
 அதைப் பற்றி பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய ஊட்டாசல்
 களில் ஒரு கதை பரவித் கொண்டிருக்கிறது :

உலக புத்தம் முடிந்த விட்டது. சமாதான
 மேஷையில் தமிட்டரும் முன்னோவிரியும்
 பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முஸ்ஸோலினி ;—கடவுள் எனக்கு உவாத்
 தில் பாதிமைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்
 கிறார். அதைக் கொடுத்த விரும் !

ஹிட்லர் :—அதெல்லாம் இல்லை. கடவுள்
 எனக்குத்தான் உலக முழுதையும் வாக்களித்
 திருக்கிறார்.

அப்பொழுது சர்ச்சில் "அப்படி ஒன்றும்
 நான் யாருக்கும் வாக்களிக்க வில்லையே"
 என்றாராம்!

உங்களுடைய

தொன்னை

கவாசகக்குழாய்களை

காம்பாற்றுவதற்கு

ஸிரோலின்
 ரோச் உபயோகியுங்கள்

விருமலையும்
 வலதொலுததும்
 ஒழிக்கிறது

ஸிரோலின் ஒடு பாட்டில் விசை ரூ.3-12-0

ஏப்ரல் 10^உ
சுதரம்பம்

தீயாகராஜ பாகவதர் நடத்த

பகவதராஜா பித்தா

சுவகவி

தயாரகர்: S.M. பூரணமூலு
சென்னை-18-ல் எம்.ஜி.ரோவில் துரைத்தல்

நாடகதாரர்: சாஸா
நாயகி: திருமரசா
திருவினா-மதுரம்

DISTRIBUTORS - NARAYANAN & Co. MADRAS

பிரதானம்: சோவலத்தூர், மதுரை, பெங்களூர், கோட்டையம்.

பூந்தோட்டம்

ஆசிரியர்
மணிந்திரா நாத் டாக்டர்
மொழி பெயர்ப்பு
த. நா. குமாரசாமிப்பாண்டி

மூலம் அத்தியாயம்

நீர் தூர், மூதகுப்பதம் நிலவியவை உயர்
மரம் வைத்ததென்கு, சொல்வாய்ப்பட்டும்
படுக்கையின் பாதி சாய்ந்தபடி விடத்தான்.
பட்டித் தனி ஒன்று அவன் என்ன மூடி
விருத்தம், மெல்லிய மேகத்தின் கீழ்த் தவறும்
இவ் விவகாரம் போல், சங்கு போன்ற அவன்
மேனி பசிய சிறம் கொண்டிருந்தது. விவா
யங்கள் செழி, ஹைக் லீவ் சாய்வு தெரியும்
படி, மெலிந்திருந்தது. கண்ணிதழ்வைச்
சுற்றிச் சூறுவனவம்.

அவரையில் வெண்ணிச் சுவைகள் அந்நன்
படுத்த தவற. கவனிச் சாமிக்ருஷ்ண பரம
ஸ்துமனின் பட்டம். ஒரு புறத்தில் கட்டிச்,
மூச்சாவ் ஒன்று, பிரம்பு காந்தாவ் தூண்டு.
மற்றொரு மூலையில் தனிவிரைத் தொங்கலிலும்
வட்டாண்டு. இவற்றைத் தவிர வேறு சாமான்
களை இல்லை. பித்தலைக் காசுத்தின் கொத்தலை
திலைப்பலிப் பூ. அதன் விருதவான மனம்
அவரையில் குழித் கொண்டுள்ளது.

செய்குத் திடீரில் இருந்த அனாதை
கிழித்த விடத்தது. அதன் மூலமேயும் பார்த்
தான் கீழே தொட்டத்திலுள்ள 'ஆசிரியர்'
அப்பகுத்துவத மூலமில் வேலை குழித்திருப்
பது தெரியும். மூலமில் வேலித்த காசு
கவனமொரு அழகமேயுடைய விவகாரமேயு.
சுபிபத்திலேயே குவத்தன்கு. நீ இவற்றையும்
'பட்டம்' வேலை செய்யும் ஒவ்வ. சுவை
வெகுத தன்னிச் மனமில் வாய்வைப்
குருகொடுப் பார்த்தவரின் பாய்ந்த சொன்
கருத்தது. தவறாமல் மங்கும் மார்தொப்பில்
இவ்வெருவியின் கவிப்பற்றேதம்.

தொட்ட வரத்தாலின் 'பட்டம்' என்ன
ஒப்பவன் அறிவிக்கும் மணி அடித்தது. பண்ட
மனக்கை சையும் வெவிலுக்கு அந்தச் சந்தம்
மம கருதி வானவம். மூன்று மணி வானத்தும்
தொட்ட வேலிவகைசாத்தெருகு ஒவ்வ சேரம்.
அந்த மணியேவகைசா செவியில் பாய்ந்ததும்
நீரூரின் இதயம் வேதனைப்பட்டது; அவன்
மனம் வெறுப்புற்றது. வெவிலிச்சம் கண்ணன்

உண்படியை இருக்கையிலுள்ள மூட ஆய்
வந்தான். "மேண்டாம், திறந்தே இருக்கை
தும்" என்றான் நீரூர். மாய்களின்மே சிறுவன்
ஒவ்வும் பிச்சரிக்கொண்டு விவா பரமுகதை
வெரு சேரம் மோக்கிச் கொண்டிருந்தான்.

நீரூரின் புருஷனாக நூதித்தியன் பெரிய
பூக்கைக்குச் சொத்தகாரன். சுவை பெயர்
அவனுக்கு அந்த விவாபாரத்தின். விவாசமான
சுதரன் தொட்கி, அவர்களுக்கு ஒருவர்
மேல் ஒருவருக்கு இருந்த ஆழ்ந்த காதலே
இந்த அழகிய பூத்தொட்டத்தை இவ்வகை
கிருத்திக்குச் சொண்டு வந்தது. பூயின்
மேலேயே அவர்களுடைய பிரானன் என்
காம். பதப்பது விதமான மனச் செழுகளைப்
பன் செய்வதன் மூலம் தம் இன்பத்தை
வெளிப்படுத்தினர். தூர் சேரம் சென்ற
வர்கன் கிரேஷ திவ்வையின் தம் கவையிட
மிருந்த வரும் சுதரத்தை எதிர்த்தோக்கி இருப்
பதுபோல், இவர்களும் ஒவ்வொரு பருவ
காலத்திலும் விதவிதமான படிப்பங்களின்
கவனிப்பைக்கொண்ட காத்திருப்பார்கள்.

அந்த, நீரூரின் மனக்கை மூலம்
இந்தப் பழைய சிவகாமியின் சித்திரங்கள் ஒவ்
வெவற்றுக் கருத்தது. அந்த மாதிரியான
இன்ப திவ்வைக் கென்ற வெரு காட்டக்
கூட ஆவியில்லை; இருத்தும் நீரூரனுக்கு
அவன் ஒரு பரத்தகு மூலம் கட்ட விவ
யங்கள்போல் இருந்தது. தொட்டத்தின்
பிச்சுமையால் பழையதொரு வேப்பமேயும்.
அதற்கு இவ்வகை மற்றொரு வேப்பமேயும்
மூலமே இருந்தது. அது கப்பிபாது
சிறித விட்டதோ தெரியாது. அதன் அடி
காம் ஒழுங்காக அமைப்பட்டுச் சிறிப
மேனவகைசா அமைத்திருந்தது. அந்த இடத்
திந்தான் இருவரும் காலியில் உ அருத்துவது
வழங்கம். மாய்களின் இருக்கு வழியாக,
பகைத்திரிசன் வடிவட்டிய சூரிய வெவிலிச்சம்
அவர்கள் காலடியில் வந்த படித்திருக்கும்.
வானத்திலும், அணித் பிச்சிகளும் அவர்கள்

போகும் சொட்டத் தண்டைகளுக்காக ஒரு
எனும். சொஞ்சு சோம் உல்லாசமாக
இருந்தவிட்டு இருவருமாத் தோட்ட
வேளையப் பவனிக்கச் சென்றான். வெளி
துக்காக கீஜா பூப்போட்ட பட்டுக்
குடையைப் பிடித்துச் சென்றிருப்பான்.
ஆதித்தியன் தலையில் ஒரு 'கோலர்'
தொப்பி. அவன் அவரது கச்சிம், கிரைகோத்
தண்டிக்கும் எத்திரிசோன். கண்பந்தன்
தன்னைப் பரக்க வந்தபோதுகூடத் தோட்ட
வேளையையும் கவனித்துச் சென்றே அவர்
கனூடன் கம்பாஷிப்பான். அவனுடைய
கண்பந்தன் புழங்கியாக ஏதாவது சொல்வ
மன் போகமாட்டான். "அந்த 'டாவி'யா'
புஷ்பந்தைப் பரக்கத் தான் எனக்குப்
பொருளையாக இருக்கிறது!" என்பார்
சிலர். புஷ்பந்தைப் பற்றியே அறிவா
தவர் ஒருவர், அவ்வளவு தெரிந்தவரைப்
போன், "அதெல்லாம் குப்பைத்தி
தானே?" என்று கிரைக்கும்போது,

கீஜா குதாசைக் கிரிப்பான், "இன்னும்
கனூகந்தம்" என்பார்.

காரியவாசியான ஒரு கிபுனர் ஒரு
சமயம், "இவ்வளவு பெரிதான் கூடத்
தூண்டு மயக்கம் பூக்கிறதா என்று, கீஜா
தெளி? ஏதோ மாயா கத்திரன் இருக்க
வேண்டும் உங்கள் கையில். இது மதன
செய்தும் போலவே இருக்கிறது" என்ற
தற்கு, அவருக்கு கல்லுப் பிடிபவன் கிடைத்தது.
தோட்ட வேளையான் நவரவின் முகத்தில்
கடுகிப்பு கிரைக்கும்படி, அவர் துடித்து சொட்ட
கையில் உண்மையான மயக்கம் கெடுகிற
அடித்துச் சென்ற போல்விட்டார்.

கிரைத்தொண்டன் வதாருக்குள்ளாகிதும்
பழத் தோட்டமாகிதும், அவர் கல்
கத்திரைபோ கரன் கன்குழித்திருக்கின்ற
னார். கிடைபெற்றது சென்றுப் போது
கண்பந்தனுக்குக் கூட கூடலாக, கீஜா
வும், மார்த்தெவியாவும், கரர்கோகனும்,
இன்னும் பப்பாசிரிப் பழம், கன்கிச்சம் பழம்,
விளக்கெலி, அவர்களுடைய தோட்டத்தி
லேயே கய்த்த அழகியமான கந்திரிசோன்,
முதலியவை கரணமாக வழங்குவார்கள்.
கடைசியாக உரிய கரத்தின், தோளி வென்ற
வகையைப் செத்த இரகீசம் கய்யம்
கிடைக்கும். அவரது குடித்து விட்டு,
கண்பந்தன், "படுக போக, கந்திரைகூடப்
இருக்கிறது" என்பார்கள். அதற்கு, "என்னை
தோட்டத்தின் கய்த்த அல்லவா?" என்ற
தற்பெருமையான பதில் எனும். "நா
அதனுக்குக்! அப்படிச் சென்று!" என்று
அவர்களுக்காம் தக்க கன்குழிப் போகவா
கன். கன்குழி வேளையில், மார்த்தியின், கரர்கு
வியக்கிய குடான ஆகியுடன் கன்கு பருவா
கன்குக்கின் கிதவிதமான 'கதாமாத்தின்'
கிரைகன் கரும்போது அவன் பெருமூ
கெறித்தான். அவன் மனம், 'ஐயோ
ஐயோ' என்று கச்சுமற்றது. இப்பன்
குலவிய பொன்போன்ற அக்காட்டிரை வர
கய்த்த சென்றாரே? அவற்றை கிண்டி

எப்படிப் பெறுவது? அவன் மனம்
கந்த கிதமான ஆதாத்தக்கு
அடக்கலிசை, கெடுத்த கைய
தது இவ்வளவு தர கெட்டு
கம்மா இருக்கும் கதாமாத்தின்
கிபுன் இரகீசத்தைச் செத்தவனாக
கீஜா. இந்த மார்த்தி வெல்லா
கிரைகனேன்? இதற்குக் கரண
யாக? அகிலமெல்லாம் கந்திரி கிரை
யாகும் ஒரு கித குழந்தையின் கிரை
தான்! பிழம்புண்டவான ஒரு

பூப்போட்ட பட்டுக் குடையைப்
பிடித்துச் சென்றிருப்பான்.

யம் தோன்றியது. மார்த்தியன், தன்னை மறிந்
திக் வாய்போகும் புதிய ஆளுக்காக, அவன்
சாஸன உடையதே வதப்பதின் தன் மை
மாச இருந்தான்.

கோடையாசன் பிரதம வாகன் செரும்
பித்த. வட்டப் பிரதமமாக இருக்குமென்ற
மருத்தவச்சிக்குப் பட்டது. ஆதித்தியனுக்கு
மாத் சஞ்சலம் இவ்வளவு அம்மளவு அந்த.
டர்டர் அடுத்த சொன்னவே அவன் ஒத்திடுப்
போய்விட்டான். ஆயுதப் பிரவேசம் செய்த
சிலவாக் கொன்ற தாமயன் வாய்பாத்தி
னூதன். அத்தன்புறம் கோரா படுத்த படுக்கை
தான். கோடை வளத்தின், சீத் வந்தி மனன்
பாஸிய ஆந்தரப்போல் உடலில் எத்தம்
குந்திப் பழுவின்மராக் கிடந்தான் கோரா.
பிரதம சத்தியே அடியோடு போய்விட்டது
போலிருந்தது. படுக்கையின் எதிரே
நின்றிருந்தது ஐய்நான். தனது பூயின்
வாசனையுடன் உய்கை வெப்பமான சேத்தம்
வந்த சொண்டிருந்தது. அடியை வப்போ
தாவது மூச்சு கிடுவதுபோல் எத்தம் பூயின்
வெடி விடம். அவன் மூக்கு அனுப்பித்த
வளத்த குதயை வேரின் வந்த, "எப்படி
இருக்கிறேன்?" என்று கேட்கும் விவரிப்பது
போலிருந்தது.

தோட்டக் காரியத்ததக் உடையக் வல
னிக் ஆதித்தியன், தன் தா உறவினரான
விதானை அழைத்த வவத்தக் கொன்
கருத்தான். இதயை என்னவந்ததும் கிட
கோராவை உறத்தியது. நின்ற, ஐய்நான்
மூலமாகப் பட்டுக் குடை பொன்றதப் பிடித்
துக்கொண்டு வானா தோட்டக்காரிகளிடம்
வெண் வளக்குவந்தப் பரக்க, கோராளுக்குச்
செறிக்காது. கோப் கொடி திராமன் வாய்த்த
வளம்வளின் இடுத வானாவை ஒவ்வொரு
குதயின் கொண்டாட்டத்தினும் வளத்த
கொன்வத்தகு அழைக்கத் தவறாட்டாக்
கோரா. அப்போதென்னவன் அநிராவினெயை
வெணியில் இறக்கி கிடையான். பிறகு, குளிர்ந்த
வரி ஐயத்தின் சந்த கோம் சீத்தி ம்மரம் செய்
வது; அது ஆனதும் மார்த்தின் கிழலின் வரையு
துவை போட்டுக் கொண்டு சித்திரான்வன்
புகிப்பது. பக்கத்தின் 'கிராமியோன்' ஒன்ற
வாட்டுப் பாட்டுக்கொயும், கிதேபி தேன்வெ
யும் இவசெக்கும். கிதூதியான தயி கும்,
* உத்தேசம், அவன் கோசியும் தோட்டக்காரர்
செருக்குத்தான். புரிவந்தோட்டி கிதூத்த
இவர்களை மழலிசுச் சம்பவத்தினாக் மேட்கும்.

பெருகுத சாயம் சாயம், குளிர்ந்த மரிகை கோம்
வாத்திரினும் வரி சீத் கிவித்த தெரும. மகிழ்
மார்த்தின் உச்சானிக் கிவிதின் பட்டி உலிர்
கொண்டிருக்கும். ஆனத்தம் மேலிட்டது
அயர்ச்சி வளத்த அத்தியும் வெண் வளத்த
அத்தியும்.

பழனிவளாக் கிடத்தான் கோரா.

இனிகமவை தவிர்த்த அவன் மன
நிக்கு இந்த உலகம் எடுகு சேத்த
கிட்டது? இந்த மாதிரி தன் கோரம்
தப்பவ்வாடு கிடுமென்ற அவன் அத்த
வட்டினிக் கதித் பார்த்துக்கவே இன்னும்.
இத்தவை சம்பிட்ட உலகத்தி தன்
வ்வாவத்தின் மகத்திருத்த வெணிப்படு
மென்பவது அவன் ஒரு சமயம் அநியாமம்
இருத்தான். ஒவ்வொரு சமயம் தவக்குவ
இத்தக் குதா அவளுக்குத் தெவிகுதத் தோன்
தம்; வெட்டிச் சாவான். இருத்தம் அவவாள்
அவத்தத் தவம் மூடியவிலிவை. இந்த தவிர
மன மகப்பாண்மை ஆதித்தியனுக்குத்
தெரித்தயிடப் போதெதே என்ற பயம்.
வளத்ததவவது அவன் கோகையாகத்
தெரித்தவொன்வத்தான் போகெகுன், தத்
சமயம் கோராவின் மனம் வெணவாள் கொத்
திய பழம் போல் வந்த வல வாரிபத்திற்கும்
பிரவேசுத மத்தக் கிடத்தது.

பலம் கோராவைக் குதிக்கும் மணி அடித்
தது. தோட்டத்தின் வெண் செடியும் ஆட்கள்
விவப்பாதக் சென்றான். தோட்டத்தின்
வளகுமே இன்னும், கோராவின் வளக்குக்கு
வள்கோ தோவையில் பதிந்திருந்தது. கோரா
வென்றும் வளம் இடத் தென்படாத னுத்
இவத்திரை, கிழலின்நித் வாயும் வெவியின்,
மேண்டும் கிண்மும் குன்பம் வள்கே கிண
கிதேதா, அங்கே!

அகஸ்தியனையும் தமிழ்ச் சங்கத்தையும் பார்த்த விட்டால், பிரகு இவர்கள் தென் சமுத்திரத்தைப் பார்க்கப் போவதெய்தில்லை; சேர தேவியையும் தேடப் போவதெய்தில்லை!—என்றிருள். மகாராஜாவரைய சக்கிரியன் வீது அனுமன் முத்திரைவர்களுக்கு உண்மையான பத்தியையும் மறக்கச் செய்து, சேரநாம வாகனவிலத்தையும் கூட மறக்கச் செய்த விடுமாம் தமிழின் கைய. இச் தமிழ் முனிவரைச் சம்பர் எய்வகவு அருமையாகத் திருமுனியம் என்றே அழைக்கிறார்! தமிழ் வந்த செவ்வியுடன் (திருவுடன்) உடைய முனிவர் பெருமா ஈ ல் ல வ ர ? தொல்சாப்பியர் போன்ற செவ்வ சம்பத்தும் உண்மையல்லவா? சம்பர் கூடும் அகஸ்திய மரபுறத்தியம் இது.

தொல்சாப்பியம்

அகஸ்தியரிடம் முத்தியிற் றற் மானுஷ சர்க்கர் பார்பொன்றும், அவர்களில் சிலர் இயல் - தமிழ் இலக்கணம் இயற்றினார்கள் என்றும், சில மானுஷர்களின் இலகத் தமிழ் இலக்கணம் இயற்றினார்களென்றும், வேறு மானுஷர்களின் ஈடகத் தமிழ் இலக்கணம் இயற்றினார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மானுஷர்களில் இயல் - தமிழ் இலக்கணம் இயற்றியவர்கள் பன்னிருவர். இந்தப் பன்னிருவருள் தொல்சாப்பியரும் ஒருவர். இவரையே அகஸ்தியருடைய முதல் மானுஷர் என்றிருக்கின். இவர் இயற்றிய தால் ஒன்று தான் இன்றையும் சொதயாது எவ்ருக் கெடத்திருக்கிறது.

அகஸ்தியர் இயற்றிய இலக்கணம் வுத்தியின் என்று பெயர் பெற்றதுபோல், தொல்சாப்பியர் இயற்றிய இலக்கணமும் தொல்சாப்பியன் என்று பெயர் பெற்றது. தமிழுக்கு விவக்காச அகஸ்தியர் இயற்றிய அந்த முதல் தாலியுக்கு, தீபத்தில்கொளுத்திய தீபம் போலே தொன்றியது தொல்சாப்பியம் — என்றிருக்கின்.

உலகையசிரியர்களில் சிலர் வுத்தியின் என்று அழுத்துக் கூட்டும் சிற்றின குத்திரைந்தோரது ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தொல்சாப்பியத்தைத் தீபத்தில் கொளுத்திய தீபம் என்பது

போதாது; தீபத்தில்கொளுத்திய தீபத்தில்கொண்ட கொல்லலாம்.

பொதியமலைச் சங்கத்திலே விழுந்து தமிழ் வளர்த்ததோடு திருப்பி அடையாமல், அகஸ்தியர் பரங்கியர்களின் பழைய தகவல்களான தென் மதுரையிலே ஈட்டிவந்த சலிஞ்சு கரும் தவிர்த்தலும் அறிஞர்களும் கூறத் தமிழ் வளர்க்கும்படி ஒரு பெரிய சங்கம் அமைத்து, அந்த முதற் சங்கத்திலே தாலும்துர் அங்கத்தினரை அமர்த்தாராம். ஆனால் அந்தச் சங்கத்திலே அகஸ்தியருடைய முதல் மானுஷரான தொல்சாப்பியர் இடம் பெறவில்லை, அடுத்த சங்கமாவிய இடம்தான் சங்கத்திலும் அகஸ்தியர் அங்கத்தினரை விழுந்தாலும் அந்த இடம்தான் சங்கத்திலேதான் தொல்சாப்பியரும் குருவுடன் சரிசமமானவர இடம் பெற்றுச் சென்றிருக்கின்.

எனவே, தொல்சாப்பியம் இயற்றி ஆசிரியர் தொல்சாப்பியருள் என்று பெரும் புரளும் பெற்ற பின்பே இவர் சங்கப் புரளாரானுள் என்று வகிக்கலாம். அந்த இடம்தான் சங்கத்திலே தொல்சாப்பியரும் அகஸ்தியருடைய சரிசமானமாய்ப் புரற் பெற்ற விவத்தியதாம்

மேழி உயர், தாலும

இப்படி வெல்லாம் தாலும் தமிழ் வளர்த்த தொல்சாப்பியர் மூலமாகவும் தமிழ் வளர்த்தது புரற் வளர்த்தது கொண்ட அகஸ்தியரை,

என்றும்உள தென்தமிழ் இயற்பிடுகை கொண்டார்

என்று அந்தத் தமிழ்ப் பண்புடன் அப்படியே பிரதிபலிப்பெடுத்த விட்டார் சம்பர். தமது சாமையணம் என்றே கோவிலினை.

இயை மலைச் சேரத் திலிருந்து அகஸ்தியரைச் செபெருமான் பொதிய மலை. சேரத்திற்கு அனுப்பி வைத்த சென்ற புரணம் சொல்லுகி, தவ்வா? சம்பரோ அகஸ்தியரைப் பொதியமலைச் சேரத் திலிருத்தும் சலிதா சேரத் திலேயே தாக்கி வைத்தது விட்டார்!

தொல்சாப்பியர்

[அகஸ்திய முத்திரை முதல் சிவியர்.]

ஹசவு குழைநக

வேங்கடவாசினி, 'ஹசவு'

மாசிவந்தவ! ம(து)'என,

வடவந்தினை மெனார்

நீசமுற, வானிந்தெரு

மாமலயம் நோ,

நகந்திக ராய்வத

கிபெற குந்திதான்

[ஹசவு குழை முகமேன் : சிவபெருமான் :
ஹச : மூலபகடயாத : மாகந்தவ : குந்தி
தத கந்திதை மூலபகடயாத : எது : பேச :
படவந்தினை : வடக்குத் தினை : தரம்பத :
பிழிவு அகந்து தரம்பதி அகடய : நோ :
தந்தது.]

"வந்த பகடயாததான் பருக்கள்.

'எல்லாமேசிய' சிவபெருமானும் தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் பிறரும் கூடியிருந்த
புத்தப் பாரதத்தை தான் மூலபகடயாத வட
கை நாய்த்து தென் தினை உயிர்ந்துவிட்ட
தனதுதானே புரணம் கொன்றுகொடு ?
புப்போது பூதியைச் சமமாகத்தானே
வெப்பமுமான் அகந்தியகைத் தெற்கே
தூரப்பி வைத்தார் ? ஆனால் அகந்தியர்
பாசிய மான்கு வந்த பின்பு வடதினை
கண்ணையாகத் தாய்த்துவிட்ட தென்விருத்
தம்பர் : தென் தினைமும் உண்ணையாக
யிர்ந்து விட்டதாம்!

வன்? அகந்தியர் என்றால் புலகை;
தாய்ச்சி : அகந்தியர் என்றால் 'அருள்
'சயல்; அறிஞர் கங்கம். எனவே, அகந்தி
கை இழந்த வடவாடு தாய்வகைய ('கீசமுற').
[எனது அகடயத் தாய்வாடு உயிர்ந்துவிட்ட
தனது தாயிழைமையிலும் காய்வியானமும்
தாய்நப் பருகிஞர் கங்கம்.

தமிழ்மொழியின் ஆதி சரித்திரத்தை ஒரு
கையாக அகந்தித் தெற்குத் தெற்குத்
புய அந்தக் காலத்திற்கு எம் மானகிக பரத்
கையாகப் போய்விட்டதல், அகந்தியரும்
தாய்வாப்பியதும் காலபா — மொழி உயர்ப்
புறவகைத் காலப்போம். அந்தப் பகடய
வந்தியேயே வடமொழியும் தமிழ்மொழி
ம், வடவாடு காலகாலமும் தமிழ் காலகாலமும்
பிற தெற்காய் கங்கத் ஒரு புதிய ஒளியும்
யர்வும் பெறத் தெற்குத் விட்டன் என்
தையும் காண்போம்.

அகந தாய்வாடு கை

எப்படி விஷயம் !

"சாது"

கிரிஸ் எட்டு மணி. கண்டிதாத்தர்
மாணிக்க முதலியார் அப்பொழுதுதான்
காபி குடித்துவிட்டு, சாய்வு காந்தவா
யில் படுத்துதார்.

அப்பொழுது ஒரு மனிதனின் கணப்பு
அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. அம்மனி
தனைப் பார்த்த முதலியாருக்கு ஒரு திசில்
வந்தபட்டது. காரணம் அந்த ஆள்
பாசப்பதற்குக் கூரிய கிசையும், சிவந்த
கண்ணும், உறுத்த மெனியும் பயங்
கரத் தோற்றமும் உண்மையாகக் காட்டி
அளித்ததுதான்.

அந்த ஆள் முதலியாரைப் பார்த்த
விட்டு ஒரு பேரிய கும்பிடு போட்டான்,
மெதுவாக "ஐயா, நீங்கள் தர்மவான்,
நல்ல மனதுடையவர் என்று கேட்டிருக்
கிறேன், எனக்கு நீங்கள் ஓர் உதவி
செய்ய வேண்டும்" என்று ஆரம்
பித்தான்.

"உதவியா? என்ன உதவி?" என்று
கேட்டார் முதலியார்.

"ஒன்றுமில்லை வார், எனக்கு ஒரு
வேலை வேண்டும்; வேறொன்றுமில்லை."

"சரிதான் பார்! வேலை கேட்கிறாயே,
இதற்கு முன் நீ எங்கேயாவது வேலை
செய்ததுண்டா? உன்னுடைய வேலக்
பதார்த்தங்கள் என்ன?" என்று கேட்
டார் முதலியார்.

இந்தக் கேள்வி முதலியார் வாயி
லிருந்து வந்ததுதான் தாமதம், 'மட,
மட'வென்று வந்த மனிதன், "ஐயா,
நான் எட்டுத் தடவைகள் திருடி யிருக்
கிறேன்; நான்கு முறை வழிப் பதிக்
கொண்டே யடித்திருக்கிறேன்" என்று
அடுக்கிக்கொண்டே போனதைக்
கேட்டு முதலியார் நடுங்கி விட்டார்.

அவர் பயந்து பேசுப்த தம் மணி
பர்கைப் பத்திரமாகப் பிடித்துக்
கொண்டார். பிறகு அவரை அழியா
மல் அவர் கை டெலிபோன் ரீலில்
நீட்டம் செய்தது. இதைப் பார்த்த
அம்மனிதன், "முதலியார்வார், இதெல்
லாம் சினிமாவில் நடக்கிறது இருந்து
சொய்த செய்கைகள். இப்பொழுது
வேலை யில்லை. உங்களை வேலை கேட்க
வந்தேன். அவ்வளவுதான்" என்றான்.

"அழகாக இருக்கிறது, நீர் வேலை
கேட்க வந்த வட்சணம்!" என்று ரீலி
கரை 'டக்' என்று கலத்தார் முதலியார்.

காலகேசபம்

கல்ல வழி!

நாயக்கர் : (ஓதோ ஏழு திக் கொண்டே) :—அடே, நீ எதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

பையன் :—உனக்குத் திர்த்துத் தொகையைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்பு நான் திரும்ப வேண்டும் என்பது என் எஜமானர் உத்தரவு.

நாயக்கர் :—உன்னைச் செட்டியார் வேலையை விட்டுத் தள்ளுவதற்கு கல்ல வழி கண்டு பிடித்தார்.

—கே. வி. சிதூ.

எப்படித் தெரியும்

கோலித்தன் :—எம்ம இரவுணன் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுத் போலீசுக்கு; மூத்தா நான் அவனிடம் கரலாணுக்கூட இல்லை;

தம்பன் :—ஏன்? உன்னிடம் ஏதாவது கடன் கேட்டாரா?

கோலித்தன் :—இல்லை, இல்லை, நான் தான் அவனிடம் கேட்டுப் பார்த்தேன்.

—கே. சாமுவர்த்தி.

காயநிலை

கிருஷ்ணன் :—குப்பு! என்னுடன் சண்டை போட்ட மனிதன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான்.

குப்பு :—ஃ பலமாக அடித்துவிட்டாய் போலீசுக்கு.

கிருஷ்ணன் :—இல்லேடா, அவன் ஆஸ்பத்திரியில் வேலையில் இருக்கிறான்.

—பா. அங்கப்பன்.

பதில் சரிதான்!

நாதர் :—அடே, மணி என்னவென்று பார்த்துச் சொல்.

பையன் :—மணி பார்க்கத் தெரியாது நாதர்!

நாதர் :—சின்ன முன் எந்தவிடத்திலிருக்கிறது. பெரிய முன் எந்தவிடத்திலிருக்கிறது?

பையன் :—இரண்டும் கடிவாசத்திலிருக்கிறது! —ஆர். வி. நாராயணன்.

புத்திராஸி

தகப்பன் : (பிள்ளையைப் பார்த்து) :—இன்னிக்குப் பரிசுஷயமே, பேபா எப்படி?

பையன் :—இப்போ வேண்டி பேபா அகப்படலென்று மஞ்ச பேபரிசே அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்காய்ப்பா.

—வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி

கலியாண விடு

ஒரு கலியாண வீட்டில் இரண்டு மூன்று வேலைக்காரர்கள் பேசி கொண்டனர்.

ஒருவன் :—இதென்னிடப்பா இங்க வீட்டில் பெரிய இழவாப் பேரரசு எல்லாவு வேலைடாப்பா!

மற்றொருவன் :—அடே கலியாண வீட்டில் இழவு என்று சொல்லாதே!

அவன் :—பிள்ளை என்ன, மறுபிறவா அந்த வீடும் போலென்கு இருக்கு!

மற்றொருவன் :—மறுபடியும் பாசடா அதையே சொல்றே.

அவன் :—பேடா போ, நான் இவர் னோடு மாடிப்பது எனக்கல்லவே தெரியும்! பெரிய வேதாந்தம் பேசுகியே! —ஜே. சத்திரசோதன்

சரியான விடை

தகப்பனார் :—சாழ், உனக்காகக் கவனி ஒரு கூடையில் பதினைந்து மாம்பழங்களை இருக்கின்றன, அதில் பத்தை சேர

வுக்கும் பிதியை உனக்குமாகப் பிரித்து கொடுத்தால் உனக்கு என்னவரும்?

சாழ் :—பிரித்துக் கொடுத்தவரே கோபம் வரும்.

—கே. சத்திரசோதன்

ட.எஸ்.ஆர்.

அனாதகீரைவீதை

சந்தகுதி

குதிரங்கள்

★ குதிரை உதாரத்தின் குதிரைவீதை தரும் ★

★ டி. என். ஆர். & சோ ★

மாமது நாயுடு வீதியிலே, குதிரைவீதை
மாமது வீதி அருகிலே :

புகழவனம் கல்லை, கையாண்டிருக்கிறேன், திருவாரூரிலே

கையாண்டிருக்கிறேன், அருகிலே, அருகிலே	கையாண்டிருக்கிறேன், அருகிலே, அருகிலே	கையாண்டிருக்கிறேன், அருகிலே, அருகிலே
--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------

நல்ல உத்தியோகம்!

‘ஸோமான்’

தேராமனுக்குச் சந்தே ஞானம் உண்டு. அவன் ராஜகுழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் காலத்தைத் தன்ன விரும்பினான். ஆனால் அவனைப் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்பவர்கள் யாருமில்லை.

குருமுர்த்தி தேராமனின் தம்பி. அவன் சமஸா ‘கோலாபரேடியம் ஸ்டோர்’-ல் விற்பனைக் குராம்தாவாக இருந்தான். அவனுக்கு ஊரிலுள்ளவர்களைவிடவும் வணிகர்கள் என்று கூறினால் அதில் ஆச்சரியம் ஒன்று மில்லை. ஏனென்றால் எல்லாவது பெரிய மனுஷனு யிருந்தாலும், சர்க்கரையோ அரிசியோ கொடுப்பது பெட்டியோ வேண்டுமென்றால் அவனிடம் வந்துதானே ஆக வேண்டும்?

தன் தயவு எல்லாவது பெருக்கு அவ சிபராயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதும், குருமுர்த்தி புத்தியாகித் தனமான ஒரு காரியம் செய்தான். “என்ன ஸார்! உங்கள் பெண்ணுக்கு ராஜ பாட்டுக் கூட சொல்லிக் கொடுக்காமல் இருந்தால் நாளைக்கு என்ன ஆகிறது? உம்ம தேராமனின் ராஜ மாதம் உங்கள் குழந்தைக்கு புதுவது சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள் ஸார்!” என்று குருமுர்த்தி சாமான் வாங்க வருகிறவர்கள் காலில் நாலுங்க் காம்பு போட்டு வைத்தான். குருமுர்த்தி சொல்வதை வாராய் தட்ட முடியும்? அப்பறம் எந்த சாமான் கேட்டாலும் ‘ஸ்டாக்’ இல்லை என்று சொல்லியிட மாட்டானா? ஆகவே, நாளைக்கு இடங் களில் தேராமனுக்கு கூடவே ‘புது வது’ கிடைத்தது.

முதல் முதலில் தேராமன் புதுவது சொல்லிக் கொடுத்தது ஐக்கியஸ்யர் விட்டிய்தான். தேராமன் எல்ல சதனம் பார்த்துக் கொண்டு சித்தை சொல்லிக் கொடுக்கப் புறப்பட்டுச் சென்றான். அங்கே அவன் ‘ஸ்ரீதி கணகாசி சித்த உர வர்ணம்’ என்று பிள்ளையார் தேத்தின் முதல் அடியை ஆரம்பித்தவுடனேயே ஐக்கியஸ்யர் அவ்கு வந்து “தேராமன்!” என்றான்.

“ஏன்?” என்று கேட்டுக்கொண்டே தேராமன் ஹார்பேசுவளியம் வாரிப் பதை நிறுத்தினான்.

“உங்க ஸ்டோரில் மிளகாய் என்ன விலை?” என்று கேட்டார்.

தேராமன், “தெரியவில்லை. என் தம்பியைக் கேட்க்க ன்றும், ஸார்!” என்றான்.

“சரி, ராஜ்ய நினைவாகும் பொழுது, மிளகாய், கல்லெண்ணெய், கடுகு எக் களம் என்ன விலை பெற்று விகாரித்துக் கொண்டு வரும்?” என்று ஐக்கியஸ்யர் கேட்டுக்கொண்டார்.

தேராமன் பாடம் முடிந்ததும் வேறு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான். அவன் மனம் மிகவும் வேதனைப் பட்டது. ஐக்கியஸ்யர் தன் பரட்டையர் பற்றி ஏதோ சொல் வத்தான் உய்ப்பிடுகிறார் என்று நினைத் தான். அவர் மனிலை சாமான்களின் விலையை ஓசாரிக்கவே அவனுக்கு சோம்ப வருத்தமாய்ப் போய் விட்டது.

தேராமன் அதைப் பற்றி வெகு தேரம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அடுத்தாற்போல் சர்மா வீட்டுக்குப் பாடம் சொல்லிக் தர யுதாழித்ததும் அதை அடியோடு மறத்து விட்டான். சர்மா வீட்டில் பாடம் ஆரம்பித்தது முதல் சமஸா வரையிலிருந்து ஸ்ரீமதி சர்மாவின் சீழம் தென்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

பாடம் முடிந்ததும், ஒருக்கவித்திருந்த சகமயஸ்தைக் கதவின் பின் புறத்தி லிருந்து, “ஸரஸ்! வரத்தியாரைக் கொஞ்சம் இருக்கச் சொல்லு” என்று தகவெ தோரணியில் ஒரு குரல் கேட் டது. ஸரஸ் எழுந்து உன்னே ஓடினான்.

காப்பி கொடுப்பதற்காக இருக்கச் சொல்கிறான் என்று நினைத்து அங்க

சந்தா விவரம்

(‘கல்கி’ மாதம் மும்முறை)

ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து

வருஷ சந்தா ... ரூ. 9-0-0

ஆறு மாத சந்தா... ரூ. 4-8-0

குதும்பா—இவ்வாண்டும் புதிய சந்தா

விதம் மேற்கண்டபடிதான்.

வந்திரத்தைச் சரியாய்ப் போட்டுக் கொண்டு காணிக்காகக் களைத்து விட்டு எங்கேயோ பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்தான் தோராமன்.

"காளைக்கு நீங்க வரபோது செல்லுச் சரிசி வந்திருக்கான்று உங்க அண்ணாவிடம் கேட்டுண்டு வந்தால் தேவனு. அத்தோடு, கொடுப்புப் பெட்டி ஒரு டனுக்கக் கொடுப்பானான்று கேட்டுண்டு வரேனா?" என்று ஸரணுவின் தாயார் கேட்டுக்கொண்டே எதிரில் வந்ததும் அவன் பேய் அடித்தவன்போல் ஆனான். "பாட்டுச் சொல்விக் கொடுப்பதற்காக வந்தோமா! அவ்வது பலகாக்கு விபா பாரம் பண்ண வந்தோமா!" என்று சத்தென வந்து விட்டது.

"காளைக்கு என் தம்பியைக் கேட்டுச் சொல்லுமிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு, தோராமன் மனம்பி விட்டான்.

வக்கீல் ராமமூர்த்தி ஐயர் வீட்டுக்குப் போறெ ஊரையில் தோராமனின் மனம் ஒரு நினைவில் நிலையம் தவித்தது. வக்கீல் வீட்டில் பாடம் முடிந்ததும் ஒரு பாட்டியம்மாள் வெளிபே வந்தா. "ஓமாம், உங்கள் ஸ்டோரீயே சுவை எப்படி விக்கது? பலகாத்துக்கு சுவை வேறும், உங்க கடைவிலே புளி விசை என்ன விசை?" என்று ஒரோரு சாமானாக விசாரித்துக் கொண்டே போனாள்.

இதைக் கேட்டதும் தோராமனுக்கு ஆத்திரம் வந்ததும் "காளைக்கு வரும் பொழுது விசாரித்துக் கொண்டு வருமிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு மிகவும் வேகமாக வெளியேறிவிட்டான்.

தோராமனுக்கு வந்த துக்கத்துக்கு ஒரு குரல் அழலாமா என்று கூடத் தென்றியது. அவன் ஐந்து 'ட்யூஷன்' கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஐந்து வீடுகளிலும் அவன் சங்கீதத்தைப் பற்றியோ, அவ்வது அவன் போதிரும் திறமையைப் பற்றியோ புகழ்ச்சியாக ஒரு வார்த்தை கூட வெளி வரவில்லை! சாமான் விசை விவரம் களைப் பற்றித்தான் அவர்கள் அவனை விசாரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சங்கீத 'ட்யூஷன்' கள் நிலைத்து நிற்பதற்கும் தான் கேட்டிக் காரப் பாட்டு வரத்

திராரென்ற பேர் எடுப்பதற்கும், தனக்குச் சாமான்களின் விசைப் பட்டி அவசியம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென் பதை அறிந்துகொள்ளச் தோராமனுக்கு அதிக காட்சன் பிடிக்கவில்லை. தம்பி குழுமுத்திவிடம் சொல்லி விசைப் பட்டியின் கவலுண்டு தயார் செய்து எடுத்துக் கொண்டான்.

விசைப் பட்டியை ஒரு அட்டையில் ஒட்டி — நோட்டல் மேஜைகளில் 'மெனு' வைத்திருப்பதுபோல் — 'ட்யூஷன்' சொல்லித் தரும்பொழுது தன் எதிரில் வைத்துக் கொண்டான் தோராமன்.

இரண்டு வரல்களுக்குத் தோராமனுக்குச்சாமான் விசைப் பட்டி தலைதெய்ப் பாடமாகி விட்டது. ஒரு விசை மிளகாய் 1-3-0 ரூ. என்றும் 2½ பலம் என்ன விசை என்பதைத் தோராமன் கண்களை மூடிக்கொண்டு இப்பொழுது சொல்லுவான். சங்கீதப் பாடம் சொல்லித் தருவதற்கு வீட்டிலேயே இவன் தயார் செய்து கொண்டுவந்தான் சில சமயம் அவர்கள் கேட்ட சாமான்களையும் வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது!

தோராமனுக்குத் தன் வாழ்க்கை வலியமே மாறிவிட்ட மாநிரி தோன்றியது. இரண்டு வருஷங்களாக அரோராதரம் சாதகம் செய்து வந்துக் கொண்ட சங்கீதம் இப்படித் தன் விஷயத்தில் மோசம் செய்துவிடும் என்று தோராமன் எதிர் பாரக்கவில்லை. மனிகைக்கடை அறுபலம் பெற ஸ்வர வரிசைகளும் தான் பேதல்களும் தெரித்து கொண் வேண்டுமா என்ற கேள்வி மட்டும் தோராமனின் மனத்தை

உறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

தோராமனுக்குச் சங்

தீத 'ட்யூஷ்'லில் அதிகமாகச் சம்பாதிக்க முடியா விட்டாலும் தன் சகோதரன் வேலை பார்த்து வந்த ஸ்டோருக்கு விவசாய மெம்பர்கள் சேர்க்க முடிந்தது.

"சாமான் லிடைக்கவில்லை". என்று புகார் செய்பவர்களிட மெல்வரம் "மெம்பர்கள் சேர்த்து விடுங்கள் ஸார்! அப்பொழுது சாமானுக்குப் பஞ்சமே இருக்காது" என்று சொல்லிப் பல பங்களிச் சேர்த்து விட்டான்.

இதன் பலனாக முதலில் சாதாரணமாக வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்த அந்த 'பிராஞ்சி'ல் மூக்க விடவும் அவ்வாறே லிடைக்காமல் அமோகமாக வியாபாரம் நடக்க ஆரம்பித்தது. இதைக் கண்டு கமலா ஸ்டோர் முதலாளிகள் பெரிதும் ஆச்சரிய மடைந்தனர். கானடையில் அவர்கள் இன்னொரு 'டெம்போ'வைத் திறந்து வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

புதிய 'டெம்போ' திறந்து வைத்து விட்டால் போதுமா? அதைச் சரியான படி நடத்த நல்ல விதப்பைக் குமாஸ்தா ஒருவர் தேவை வல்லவா? அதற்கு தோராமணத்தையே வேறு ஒருவரும் இவ்வாறு என்பது அவனது சந்தே நண்பர்களது அபிப்பிராயம் மாற்றமல்ல; ஸ்டோர் டைரக்டர்களின் அபிப்பிராயமும் கூட.

சந்தேத வாத்தியாராகக் காலத்தைத் தள்ள விரும்பிய தோராமன் முதலில் அந்தக் குமாஸ்தா வேலையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டான். ஆனால் ஸ்டோர் டைரக்டர்கள் ஏழு பேரும் ஒரு டெபுடேஷனுக்கு வந்து அவனைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளவே அவன் மனதிருங்கிச் சம்மதித்தான்!

தோராமன் புதிய 'டெம்போ'லில் வேலை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான். முன்பு, விடுவிடாகச் சென்று சந்தேதம் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் மில்லாமல் சாமான்களின் விலைப் பட்டியை வுமல்லவா பாடம் ஒப்பிக்க வேண்டியிருந்தது? இப்பொழுது அவனுக்கு அந்தக் கஷ்டம் இல்லை. சந்தேதம் சொல்விக் கொடுக்காமல் சாமான்களை விற்பனை செய்து கொண்டிருப்பதினாலேயே அவனுக்குச் சம்பளம் லிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது!

ஆனால் அதற்காக தோராமன் சந்தேத நூலத்தை வினாக்கவில்லை. ஒரோரு சமயம் அவாபனம் செய்து கொண்டும் ஒரோரு சமயம் ஏதாவது துக்கடா பாரட்டுப் பாடிக் கொண்டுமேதான் சாமான்களை விற்ப்பான்!

கல்யாண ஜவுளிக்கும் கடவுள் ஆராதனைக்கும்! கபாலீசுவரர் ஸந்நிதானம்!

மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் சந்நிதானத்திற்கு தினம் ஜே! ஜே! என்று ஜனங்கள் வருகிறார்கள். ஸந்நிதத்தெருவில் தான் — சாதாரணிக் கம்போரியமும் இருக்கிறது. மதராஸில் பட்டுப் புடவைகளுக்கும் பிரசித்தி பெற்ற கடை. சென்னை பிரமுகர்கள் பலரும் ஜவுளி வகையில் எது வேண்டுமானாலும் விரும்பி வந்து வாங்கும் கடை. கல்யாண காலங்களுக்கு நீங்கள் சாதாரணிக் கம்போரியத்திற்கு வந்து பாருங்கள். எங்கள் சொந்தக் கைத்தறிகளில் நேயத அழகிய பட்டுப் புடவைகளும் வேஷ்டி துணிகளும் சக சமர விரும்பினீர்கள்.

(எங்கள் கொள்ளுகாலம் டிசம்பர் 1940-ல் ஸ்பெஷல் சகம்)

ராதா ஸிக் எம்போரியம்

1/14, ஸந்நிதத் தெரு, (டெம்போக் : 8016) மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

பிராஞ்சி : 87, வரிய தெரு, கும்பகோணம்.

புரோப்பைட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

சீர் திருத்தம்

"துமிலை"

"கோமனம்!" என்று சாமசாதன் கூப்பிட்டான்.

"ஊம்!" என்று சமைவல் அதனை விருத்தி பதில் வந்தது.

"ஊம் என்றால் என்ன அர்த்தம்?" என்று கேட்டான்.

சிறிது நேரம் வரை இதற்குப் பதிலில்லை. "கோமனம்!" என்று மறுபடியும் ஆத்திரத்துடன் கூப்பிட்டான்.

"வந்து விட்டேன்" என்று அதே ஆத்திரத்தோனியில் பதில் கிடைத்தது.

"எத்தனை நாழி?"

"அதான் வந்து கொண்டே இருக்கிறேன். அதற்குள் முச்சி விடாமல் கூப்பிட்டாய்?"

"பேச்செல்லாம் பலமா யிருக்கே."

"சரி, சரி, எத்தனாகக் கூப்பிட்டேன்? சொல்லுங்கோ."

"நீ சொன்னதை இன்னொரு நரம் சொல்லு. 'சரி — சரி! சொல்லுங்கோலா?'"

"நான் என்ன தப்பாகச் சொல்லி விட்டேன்?"

"சொல்வதற்கு இன்னும் என்ன சாக்கி வைத்திருக்கிறாய்? 'சரி, சரி' எத்த இரண்டாயது 'சரி'க்கு என்ன அர்த்தம்? சொல்லுங்கோ! அந்த சொல்லிலே எவ்வளவு அழுத்தம்? சொல்லச் சொல்லி உத்தரவு போடுகிற சாக்கும்?"

"நான் சாதாரணமாய்த்தான் சொன்னேன். அதை நீங்கள் தப்பாய் எடுத்தே கொண்டால் என்ன பண்ணுகிறது? இன்ன எழுத்துக்கு இவ்வளவு சப்தம் பாட்டுப் பேசுமென்று கணக்குப் பாட்டுக் கொண்டிருப்பாள்! இனிமல் இதற்கெல்லாம் கூட ஸ்வரம் ஈடிப் பழக்கிக்கொள்ள வேண்டியது தான்."

"பிரசங்கம் நடக்கட்டும்" என்று சாமசாதன் உறுமிகுன்.

"எனக்கு எத்தனையேயா வேலை இருக்கு. நான் ஒன்றும் பேசிக்கொண்டிருக்கச் சாத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை."

"என்னோடு பேசப் பிடிக்கவில்லை யென்று சொல்லி விட்டேன்!"

"அதெல்லாம் பிடிக்கட்டும். என்னை எத்தனாகக் கூப்பிட்டாய்?"

"அதெல்லாம் பிடிக்கட்டும்மா! பேசு! நான் ஒன்றும் சொன்னால் உனக்கு அவ்வளவு அலட்சியம்? நீ போய் உன் காரி பத்தைப் பார். எனக்குத் தாகம் எடுத்து, அது அடங்கி அதை மணி நேரம் ஆகிவிட்டது."

"இதை முன்னாடியே சொல்லக் கூடாதா?" என்று கூறி விட்டு கோமனம் உன்னே போய் ஒரு டம்ளரில் ஜலம் கொண்டு வந்து அவனிடம் சீட்டினான். சாமசாதன் அதை வாங்கிக் கொள்ளாமலும் அவன் பக்கம் திரும்பிப் பாராமலும் முகத்தைக் கடுகடுவேன்று வைத்துக்கொண்டு தன் கையிலிருந்த புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே அவன் டம்ளரை மெதுவாக மீது வைத்தான்.

"உன் கோபத்தை டம்ளரின் மீது காண்பிக்க வேண்டாம்" என்று சாமசாதன் சிறிதுன்.

"எனக்கு ஒன்றும் கோபமில்லை. நீங்கதான் ..."

"கோப மில்லாமல்தான் டம்ளரை அப்படி டக்கென்று வைத்தாயாக்கும்?"

"அட சாமசாதிரா! இன்று வர முகத்தில் விழித்தேனோ தெரிய வில்லையே."

"அட சாமசாதிரா என்றுதான் சொல்வேன். இன்று என் முகத்தில் தான் விழித்தாய்? இனிமேல் அப்படிப்பட்ட பெரிய பாபத்தைப் பண்ணி விடாதே."

"ஏன் இப்படி ஒன்றையில்காததற் கெல்லாம் கோபம் வருகிறது? இதற் கெல்லாம் கூடப் பன்னிக்கூடத்தில் பரிசை வைக்கிறா?"

"என்ன சொன்னே! எனக்கா கோபம் வருகிறது? நான் எவ்வளவோ பொதுமைபாய் இருக்கிறேன்" என்று இரைந்து கொண்டே டம்ளரை வேகமாகக் கீழே தட்டி விட்டான்.

அப்பொழுது மெத்தைவிலிருந்து சில சாமிமும் ஐயாவி அம்மாளும் கீழே

இறங்கிவந்து
கொண்டிருந்
தனர். "பார்க்கு
நீர்க்காரர்
தினமரீகைகள்
இல்லாத சம
யத்திலே
இது மாதிரி
தான் ஏதா
வது ஒன்று
யில்லாததற்
கெல்லாம்
பெரிய சகிசை
எடக்கிறது.
சண்டை
மூற்றி விடப்
போகிறது.
கான் போகி
றேன்" என்று
சொல்லி
விட்டு ஐரானி
அம்மாள்
கிழே இறங்கி

"எனக்கே கோபம் வருகிறது?"

வந்தாள். பிறகு ஒன்றுக் தெரியாதவள்
போல் "என்னமோ சப்தம் கேட்டதே,
என்ன?" என்று கோமனத்தை விசை
ந்தாள்.

"ஒன்றுமில்லை. டம்ளர் தவறிக் கீழே
விழுந்து விட்டது" என்று சொல்லிக்
கொண்டே கோமனம் அதை எடுத்துக்
கொண்டு உள்ளே சென்றான். சாம
சாதன் மிகவும் மும்முரமாகப் படிப்
பவன் போயிருந்தான்.

அன்று மாலை சிவசாரியும் அவர்
மனைவியும் இந்த சம்பவத்தைப் பற்றிப்
பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"கல்யாணம் ஆகி முழுசாக ஒரு
வருஷம் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்
இத்தனை சண்டையா?" என்று ஐரானி
ஆச்சரிவப்பட்டாள்.

"இந்த அழகிலே காதல் கல்யாணம்
கேடுமே இவர்களும்!"

"அதைச் சொல்லுங்கோ."

"எனக்குத்தான் எங்க அப்பா அம்மா
எங்கைக் கேட்காமல் கல்யாணம்
பண்ணி வைத்துவிட்டா. உள்ளே கான்
மாலை விடுகிறபோதுதான் பார்த்தது."

"பார்க்காமல் பண்ணிக் கொண்டதில்
என்ன குறைந்து போச்சு?"

"இந்தா, என்னைக்கு வராதே. கான்
பெச்சுக்குச் சொன்னேன். கம்ப சாஸு
அக்கு எந்தையோ பேர் கான் சி என்று
போட்டி போட்டுக் கொண்டு பெண்
கோடுக்க வந்தா. சாஸுமோ 'கோம

னத்'தைத்
தான் கல்யா
ணம் பண்
னிக் கொன்
னேன். இல்லா
விட்டால் சக்
சிவசாரியாப்
போய் விடு
வேன்' என்று
குதியாய்க்
குதித்தான்.
அந்தப் பெண்
ஐயம் தன்னை
வேறு யாருக்
காவது கொ
டுப்பதாயிருக்
தால் தம்
கொலை செய்
து கொண்டு
விடுவேன்
என்று பல
முறைத் திக்
கொண்டிருந்

தாளாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்படி
எவியும் பூனியுமாய் இருப்பார்களே
என்று யார் எதிர்பார்த்தா?"

"கான் தலைவிட்டால் காணுங்கள்
விராது என்று இதவகை பேசாதிருக்
தேன். இனிமேல் கம்மா இருக்கக்
கூடாது. அவர்களைச் சீர்குத்தியாடி
ஐயம். அவன் கோபித்துக் கொண்டால்
கூடத் தணிந்து போக வேண்டுமென்ற
கோமனத்துக்குப் புத்திமதி சொன்
றேன். அவனிடமும் சொல்லிப் பாரக்
கிறேன்" என்று ஐரானி.

"ஐரானி! அதனும் எல்லாம் பிரயோ
சனம் ஏற்படாது. இரண்டு கான் பேசு
திருப்பா. மறபடியும் வழக்கம்போல்
என்னை ஆரம்பித்த விடும்" என்று
சிவசாரி.

"என்ன இருந்தாலும் சாஸு கொஞ்
சம் லுன் கோபக்காரன்தான். கோபு
தக்கு உங்களைக் கொண்டிருக்கிறான்.

"என்னை வம்புக் கிழக்காதே!
என்று சொல்லிவிட்டு "இவர்கள் சக்
கூடைய சிறத்த எனக்கு ஒரு வு
தோன்றுகிறது" என்று சிவசாரி.

"என்ன?"

"இவர்களுக்குச் சண்டையி
வெறுப்பு ஏற்படுமபடி செய்துவி
வேண்டும். அதற்காக சீயும் சாஸும்...

"இந்த விட்டை விட்டு எங்கேயாவ
போயிருக்க வேண்டுமா?"

"காம் ஓரிடத்துக்கும் போக வே
டியதில்லை. காம் இரண்டு பேரும் அக

களைப் போலவே சங்கட போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று.

இதைக் கேட்ட ஜானகி அம்மன் ஆச்சரியத்துடன் "அவர்களுக்காக ஏன் சங்கட போட்டுக் கொள்ளுவது? கபத்தியக்காரத்தையான்னு. இருக்கு, அதெல்லாம் கடக்காத காரியம்" என்று.

"சங்கட வேண்டாம் நீதான் சங்கடமா? விளைவாட்டுச் சங்கட போட்டுக் கொள்ளலாம்."

"விளைவாட்டுக்குக் கூட உங்களைச் சங்கடப்போட என் மனசு கேட்காது."

"ஒரு காலத்து காலத்துச் சங்கட போடுவோமே, தமாஷாய்ப் போழுது போகும்" என்று சிவசாமி சொல்லியே ஜானகி சம்மதித்தாள்.

பெரியவர்க ளிருவரும் முதல் முதல் எப்படிச் சங்கடமாய் ஆரம்பிப்பதென்று நினைவாய் போகின் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஜானகிக்கு சத்த னையோ வழிகள் தோன்றின. இருந் தாலும் 'அவர்' முதலில் ஆரம்பிக்கட் டும், அப்பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தாள். சிவசாமி எவ்வகையோ போகின் செய்து பார்த்தும் அவருக்கு முதல் கான் ஒன்றும் தோன்றவில்லை, இரண்டாவது கான் எவ்வோரும் சரப் பிட்டுக் கொண்டிருந்த போதுதான் அவருக்குச் சங்கடப் போட சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. சரப்பிட்டுக் கொண்டிருந் தவர் திடீரென்று சாதத்தை உடுத்துக் கவனித்த தொடக்கினார்.

"என்ன அப்படிப் பார்த்துக் கொண் டிருக்கிறீர்கள்?" என்று ஜானகி கேட் டாள்.

சிவசாமி மிகவும் சிரமப்பட்டு ராதத்திலிருந்து ஒரு சிறிய கம்பிய போதுக்கி எடுத்தார். "இப்படிச் கம்பியும் கட்டியையும் போட்டுச் சமைத்தால் உடம்பு என்னத்திற்கு தரும்! நெற்றெல்லாம் வலித்தற வலித்தறத்துக் காரணம் இப்போது தெரிகிறது" என்று.

"இன்னதற்குக் கல் அகப்பட்டால் நெறதற்கு வலித்தற வலிப்பானே? இத்தனாண்டு கத்துக்குப் பிரயாசப் படுத்துகிறீர்களே" என்று ஜானகி.

"அப்படியானால் இனிமேல் பெரிய ாருக் கல்லாகப் பார்த்துப் போடு!"

"போடுகிறேன். ஒரு வண்டியிலே நிறை கல் கொண்டு வந்து போடச் சொல்லுங்கோ."

"என்ன கால் அதிகமாகிறது?"

அழகின் தோற்றம்

எவ்வளவு எழில் மெய்யும் உங்கள் எழுத்தின் மகத்திருக்கிறதென அறிவீர்கள்? எழிலும் உறுதியுமான எழுத்தின் மென் முறையும் அப்படித் தந்த அழகியே தோற்ற மடையும்படி, 'செய்வோ மான தோற்றோ' 1, 2 காரண காரண மொப் பிதில் எழுத்தகக் கிரமமாய் பாதுகாருங்கள், அழகக் கவிஞரும் சிறந்த இயத்தகம் போருக்கனும் எழுப்போஷன்க் குக்கத்தமான தாவா என்னெய்வின் ஆரம்பத்தோத்தத்தலா சிக்கப்படும், சக்தியையும் காரமாத தோற்றோ 1, 2 தோற்போது, கிளாமான குந்தல் குந்த லெத் தடுவென்ற பகையாத துய்கையையும் ஆரோக்கியத்தையும் உதவ் எழுத்திறன்க்கும், உதவ்வெழுத்து எழுத்தகக் கழுவதப்பாக்கி மட்டுப்போன மென்மைய படுத்தும் பொருட்டு, அழகக் கவிஞர் கல்ய மிருதவான பகதகய மென் முழுதும் தெய்த்தக் கொண்குங்கள், மேலும், இக் தமொப்பின் சிறந்த வல்க்கும் மெ னிரோக தோகவக, கிருவின அழிவென வதம், உதவ் எழுப்போஷிப்பத்தல் பாத எழுதும், எவ்வக அறிவவகக் உபபோஷிக்கும் அழகு தரும் இத் தமொப்பக் தோற்ற அழகி னினைக்கு சிறு தர பவிகக் கார்பிடுகன்,

தோற்றோ 1, 2 தோற்றோ போல் உதவ்வாத தோற்றோ எழுதும் தம் சிறந்த கிளக்கு தரும் - உதவ் எழுப்போஷிப்பத் தோற்றோப்படுத்த-தோற்றோ அழகி கல் அழகக் கவிஞர் கல்ய.

Goodry No. 2

கோத்தெஸ் சாமி ஸரி ந. 2 ன் தான கோப் தோற்றோபோய்க்கிடுட்ட, தோற்றோத் தர் (2. தாமக் கித்)

"எனக்கு எப்போதும் இருக்கிற வாய்தான் இருக்கு" என்று ஜானகி நிதாமமாகச் சொன்னாள்.

"எனக்கு இப்போ வர கோபத்திலே....." என்று விவசாயி சாப்பாட்டை ஒதுக்கிவிட்டு எழுந்திருக்கப் போனார். ஆனால் அவர் அதை வறித்துடன் எழுந்திருக்க விரும்பவில்லை. தயிர்தான் மீள வாய்ப்புக்காகச் சண்டை போடுவதும் ஜாபகம் வரவே கோபத்தை மூட்டை கட்டி வைத்த விட்டு வந்துகூட சாப்பிட்டு விட்டு எழுந்தார்.

ராமசாத்தனும் கேமனனும் பெரியவர்கள் சச்சர விட்டுக் கொண்டுவரப் பார்த்து ஆச்சரியப் பட்டனர். ராமசாத்தனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஏனெனில் அவனுக்கு விவசாய தெரிந்தது கிருத்து இது வகையில் அவன் தன் பெற்றோர்களைச் சண்டைபோட்டுக் கொண்டு பார்த்தே இருக்கிறது.

விவசாயியும் ஜானகியும் தங்கள் ஏற்பாட்டின்படி தினம் குறைந்தது இவ்விருவரும் உடையவராக சண்டைபோட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது ஜானகி பேசுவதையும் வட்டை கொள்வதையும் பார்த்தும்போது "எல்லாம் மாவா இப்படிச் செய்கிறாள்?" என்று ராமசாத்தனுக்குத் தென்றும்.

பெரியவர்களுக்குள் சச்சரவு ஏற்பட்டது முதல் அவன் தன் மனைவியிடம் மாறுதலைக் கவனித்து வந்தான். கேமனன் இப்பொழுதெல்லாம் அவன் கோபமாய் பேசும்போது பதிலுக்குப் பதில் சொல்லிச் சண்டைவை வளர்த்திக் கொண்டிருப்பதில்லை. எதற்கும் சிரித்துக் கொண்டே பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தான். இதன் பலனாய் அவர்கடையுடைய அகாலவிவசாயச் சச்சரமிருந்ததன் பயனைப் பறிவாங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

பெரியவர்களுக்குள் சச்சரவு ஏற்பட்டது முதல் அவன் தன் மனைவியிடம் மாறுதலைக் கவனித்து வந்தான். கேமனன் இப்பொழுதெல்லாம் அவன் கோபமாய் பேசும்போது பதிலுக்குப் பதில் சொல்லிச் சண்டைவை வளர்த்திக் கொண்டிருப்பதில்லை. எதற்கும் சிரித்துக் கொண்டே பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தான். இதன் பலனாய் அவர்கடையுடைய அகாலவிவசாயச் சச்சரமிருந்ததன் பயனைப் பறிவாங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

வகைத் தன்னைப் பறிவாங்கிக் குறைத்துக் கொண்டு வந்தான்.

ஒரு நாள் அவன் வெளியில் போவதற்காகச் சட்டைவை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சென்றிருந்தான். சட்டையில் போத்தாளில்லை. தேடிப் பார்த்தான். அகப்படவில்லை. அவனையும் மீறி பதைய கோபம் வந்துவிட்டது. "இதெல்லாம் பார்த்து வைக்காமல் என்ன பண்ணுகிறேன் தெரியவில்லை!" என்று கோமனத்தாகக் கோபித்துக் கொண்டு சட்டைவை விசி எறித்தான். அவன் செய்கையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த விவசாயி, பின்னிருப் புத்தி புட்டி இதுதான் உண்மை சந்தர்ப்பமென்று எண்ணி "ஜானகி!" என்று உரக்கக் கூப்பிட்டான்.

"ஊம்!" என்று பதிலளித்தது. "என்ன ஊம்! எருமை மாடு மாநிரி." "உங்களைத் தருவாய் மாடு இப்படித்தான் கத்தி மாட்டும்?" "சரி, வரவா மூடு! என் சட்டைப் பையலை என் கண்ணில் எடுத்தது உன் கண்ணில் கொண்டுவிடு!" "எனக்கு வேறு வேறு கிடைவதற்கும்."

"உங்களைத் தருவாய் மாடு இப்படித்தான் கத்தி மாட்டும்?"

"மூன்றாம் பின்னே பழக்க மிருந்தாக்கு தெரியப் போகிறது? உங்கத்திலே வயல் வெளிக் குப்பை போடு, தந்தை பார் கைக்குட்டை வெட்டு, தக்கோண்டு போகிறாள் போனா!" என்றான்.

அவ்வளவுதான். கத்தி ஆபத்தானதான் என்று காரைக் காரைக்காரைப் பட்டிக்காரனும் பேச வந்தான். எங்கே, திலே இருந்ததும் கைக்குட்டைப் பார்த்ததில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு பத்திரிகை வந்து தெரியாததனமாய் எங்கே கவனம் செலுத்தாமல் விட்டான். என்னும் இனிமேல் உங்களுக்குக் கஷ்டம் வேண்டியதில்லை" என.

செயல்வி 'ஓ'வென்று அழ ஆரம்பித்து விட்டான்.

தாமராதனும் கோமளமும் அவளை எவ்வளவோ சமாதானப் படுத்திப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அழுகை அதிக மாயிற்று.

விவசாயிக்கோ பரம சந்தோசம். தன் மனைவி இவ்வளவு நன்றாக நாடகம் நடப்பதைக் கண்டு அவர் ஆச்சர்யப் பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஜாஸதி ஐது பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான்.

"எதற்காகப் பெட்டி?" என்று கேட் டார் விவசாயி.

"எதற்காகவா? பட்டிக்காட்டு மனு ளான் சகலாகம் உங்களுக்கு வேண்டாம். நான் எங்க ஊருக்குப் போகிறேன். கைக் குட்டையைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டு அப்புறம் வருகிறேன்" என்றான்.

விவசாயி இதைக் கேட்டுத் திகைத் துப் போனார். அப்பொழுது பக்கத்தில் தாமரையும் கோமளமும் இவ்வாறிருக் கவே "ஜாஸதி! நாம் விவசாயிட்டுக் கோசரம் சண்டை போட்டுக்கோமும்" என்று இரகசியமாய்க் சொன்னார்.

ஆனால் ஜாஸதி அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவனாய்க் கிய புடவை துணி மணிவிளக்க கருட்டிப் பெட்டியில் வைக்க ஆரம்பித்தான்.

"மறந்து போய் விட்டாயா? நாம் விவசாயிட்டுக்கோசரம் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறோம். நாம் விவசாயிட்டுக்கோசரம் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறோம்" என்று இரண்டு மூன்று தடவை சொன்னார்.

அவர் இப்படிச் சொன்னதும் அவன் கோபம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. "விவசாயிட்டாவது, விவசாயவது! எங்காததை அவமானப் படுத்த வேண்டும் எவ்விதத்திற்காகவோ நீங்கள் இந்த ஏற்பாடு பண்ணி யிருக்கேன்" என்றான்.

அப்பொழுது அங்கே வந்த கோமளம் "இவ்வே மாமி! நீயொன்றே விவசாயி டுச் சண்டைதான்" என்று காதில் தக சியமாய்க் கூறினாள்.

கோமளமே அப்படிச் சொன்னதைக் கேட்ட போதுதான் ஜாஸதிக்குக் கோபம் எல்லாம் பறந்து போய்ப் பழைய ரூபகம் வந்தது.

"உனக்கு எப்படி, விவசாயிட்டு என்று தெரியும்?" என்று கேட்டான்.

"ஓரு நான் அவர் கோபத்திலே டம்னரை ஜலத்தோடு விட எறிந்தாரோ, அன்றைக்கு மாமாவும் நீங்களும் பேசிக் கொண்டிருந்ததை நான் அகஸ் மாதமாகக் கேட்டேன். நீங்கள் விவசாயிட்டுக்காகச் சண்டை போட்டுக் கொள்ளப் போவது தெரிந்தது. அதை நான் உங்கள் பிள்ளையிடம் கூடச் சொல்லவில்லை. நான் மட்டும் சரியாக நடந்து வந்தேன். அதிலிருந்து எங்களுக்குள் அநேகமாகச் சண்டை நின்று போய்விட்டது என்று சந்தோஷப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் வந்து"

"இங்கு, கோமளம்! நீயே சொல்லு. பிறத்த விட்டைப் பற்றிப் பரிசாகப் பண்ணினால் கோபம் வராமா வராதா?" என்று கேட்டான்.

"விட்டாயம் வரும்" என்றான் கோமளம்.

உத்தரவிட எவ்வளவுதான் பாதுகாக்க வந்தது

சென்னை 12-11-61

பதி உபாபகாரித் தடுக்கவும் - நடைபெறத்தவும்

நடுசன்குடே பல்பொருள்
I.D. 1.61, மெடிகேட்ட

வைத்தியர்களும் மருத்துவ 8 இனவந்த மருத்துவ சஞ்சிகை

மருதார கஸ்தூரி மருதாரகோசோஜன மருதாரகஸ்தூரி

மருதாரகஸ்தூரி, மருதாரகோசோஜன (உதவி வைத்தியர் Dr. P. S. C. மணி)
(மேலவை: 236, மருதாரகஸ்தூரி) (திருச்சி: மருதாரகஸ்தூரி) (மதுரை: 42, மருதாரகஸ்தூரி)

கு. 1-0-0
கு. 8-12-0

6 மாத
அவச
அரு 12.
போலிக்
மறக்க
மருதார
அரு 14
8 மருத
மருதார

66

வருஷ

அனுப்பவும்

லாரென்ஸ் அன்டு மேயோ
(இந்தியா) லிமிடெட்
1876ல் ஸ்தாபிதம்

உங்களுக்குத் தெரியுமோ?

சென்ற ஐம்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக உங்கள் முதிர்ந்த அனுபவத்தாலும் நான் எவ்வித ஆய்வுகளாலும் உங்களுடைய சிந்தனையில் உங்களுக்கு இந்தியாவில் மட்டுமல்லாமல் ஓர் சிறிய இந்தியப் பிரதேசங்களிலும் கொண்டாத்த வருகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள எங்கள் எங்கள் பிரதேச கிளப்பங்களிலும் நேரடிப் பெற்ற அனுபவங்கள் ஆகவே, இந்திய உள் வகைகளிலும் உங்களுடைய உலகப் பரிசீலனைக்கு உள் பரிசீலனையைப் பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டியவை கொண்டு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்தியாவில் சிறு பிரதேசங்களிலும் சிறு வருஷ எந்திர ஆய்வுகளும் அனுபவங்கள் கொண்டவர்கள் இங்கிலாந்திலே எங்கள் கிளப்புகள் முதலாவது கிளப்புகள் பெற்றிருக்கின்றன. உங்கள் கிளப்புகள் சிறு பிரதேசங்களிலும் உங்களுக்குப் பரிசீலனைக்கு உள் பரிசீலனையிலும் உங்களுக்குப் பரிசீலனைக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சென்ற கிளப்புகள் உள் கிளப்புகளிலும், எவ்விதப் விஞ்ஞானக் கருவிகளும் தயாரிப்புகளும்

LAWRENCE & MAYO (INDIA) LTD.

சென்ட்ரல் ஆபீஸ்: 11, லாங்குவெய்ஸ் பிளேஸ் ஸ்ட்ரீட், மைசூர்.

பிராட்களும்:

கொச்சி, மும்பை, சென்னை, மைசூர், ஹைதராபாத், கல்கத்தா, ஹவ்ரா, ஹைதராபாத், தாயார், சிம்லா.

புத்திர மகாநகர்

காரைக்கால் அம்மைமயார்

— சரங்கிப்பாணி

ஆரவீ நீதிநீர தீன, பாக்கிநீர
பாக்கை — என்னதற்கையும் கையில்
தப்பேரது இது நெருக்கியான கட்ட
மாரத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று
கூறியிருக்கும். உறுதிக்கடி அருமையாக
படத்தின் இந்த மாதிரி ஒரு நெருக்கடி
யான கட்டம் உர வேண்டுமென்றே சதி
செய்ததுபோல, மூன்றுக்கு ஈரத்தின்
காரைக்காலில் வாழ்த்து வந்த புனித
வழி என்ற அம்மைமயார் ஒரு கைகாரான
காரியம் செய்கிறார். அதாவது புது
ஆக்கம் இருந்த மரம்பயும் ஒன்றை
ஒரு கைகாரையாகிய எடுத்துப் போட்டு
விடுகிறார். புதுதான் அதை அறிந்து
கேள்வக்கோத்திருக்கிறார், மனமென்ன நடத்
ததையப் பத்தியே எத்தெனிக்க ஆரம்
பிக்கிறது. அதையும் காரைக்காலில் நடித்
தும் மெய் காரைக்காலில் வேண்டுமென்றே
அந்தப் புது நெய் அட்டைப் சேட்
கெட்டு காரைக்காலில் வேண்டுமென்ற
படிக்குமே. மூன்றுக்குமே நெய்
பயம் தீர்க்க சிறப்பு இருக்கிற
வேண்டுமென்றே நெய்நீரது!

அரிச்சந்திரா — கையாழி தேவி

"அப்பா, மகிமை பாக்கிய! அதற்கு
கருத்தாகியோ!" என்ற சிரிப்பு
பெற்ற பாட்டைத் தாக்கி நீதரும்
அரிச்சந்திரன் கைதையக் கெட்டுக்கொண்ட
கருத்தாகியும் தாம் மார புண்ணிய
பூமியில் இருக்கிறதும் என்று அந்தரும்.
அரிச்சந்திரனும் சந்திரமதியும் தாடக
மேயலையில் அடிக்கடி நோக்கிக்கொண்ட
கருப்பது, மார தாடு இன்னதும் புண்
ணிய பூமியாகத்தான் இருக்கிறதென்
படுத்த அறிந்தியாலும், இந்த மரத்
தாடு நெய்நீர கெட்டு, கெட்டுத்
தீகாக்கும் தக்க காலம் உர வேண்டு
மென்பதற்காக, அடிக்கடி அரிச்சந்திர
நாயகனின்மேல் படமார எடுக்க விருப்ப
கொண்டார். இப்பொழுது நோக்கிய
தாயாலும் 'அரிச்சந்திர' என்ற கன்
கட்டு படத்தின் கையாழி தேவி சந்திரமதி
மாரத் நோக்கி தக்க தகுந்த
பாடுகொண்டார்.

படித்துப் பார்

திருவாய் மஞ்சரி இரண்டாம் பாகம்

[குறிப்பு : மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சுவாமிநாதய்யர் அவர்கள் ; பிராயம் : ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரமய்யர். 'திருவாய் மஞ்சரி', திருவிடைமருதம் பேட்டை, திருவக்கிரகோளி, சென்னை ; பக்கம் 236 ; விவ : ரு. 1-4-8.]

தமிழ் மொழி உள்ள அளவும், தமிழ் நாடு உள்ள அளவும், மகாமகோபாத்தியாய சுவாமிநாதய்யர் அவர்களின் பெயரும் திகழ்ந்திருக்கும். அத்தகைய மகத்தான தமிழ்ப் புனைபல ஐயவாக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். சமது ஈழக்கல் ஆறுபலவர்கள் ஆராய்வாகக் கொண்டு பல அரிய கட்டுரைகள் ஐயவாக்கள் பகுதியை பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் சில "கண்டதும் கேட்டதும்" "புதியதும் பழையதும்" முதலிய பெயர்களுடன் புத்தகமாக வெளியாகியிருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்தவர்களுக்கு "திருவாய் மஞ்சரி - இரண்டாம் பாகத்தை" நாம் சிபார்சு செய்ய வேண்டுகுயதில்கூட. படிவாசகர்கள் இந்தக் காரியம் படித்தால் ஐயவாக்களின் அதுபங்க அங்குதியமான மற்ற கட்டுரைத் திட்டங்களுக்கும் காய்விப் படிக்க அவசியம் ஆவக்கொள்கின்றன.

சிதம்பர கீதம்

[குறிப்பு : பேரவி ஸ்ரீ சுந்தரனந்த பாரதியார் ; பிராயம் : அன்பு திருவாய், இராமச்சந்திரபுரம், திருச்சி ஜில்லா ; விவ : சந்திரன பதியு ரு. 1-5-9 ; உயர்தர பதிப்பு ரு. 2-8-9.]

தமிழகம் இலக்கத்தின் கீழ்த் தடவிகளில் ஒன்று இந்த துகம். ஸ்ரீ சுந்தரனந்த பாரதியாரின் இவ்வ தமிழ் கீத்தாய்க்கம் 115 இதிக அடங்கியிருக்கின்றன. புத்தகம் பரக்கப் பரக்கத் தெனிட்டர அழகான பதிப்பு ; கீத்தாய்க்கம் கேட்கக் கேட்கத்

தெனிட்டர இவ்வ அமைப்பு. "ஜயகார கருதி" "தாக்கிய திருவாய்" முதலிய கீத்தாய்க்கம் ஏற்கெனவே கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறோம். மற்றக் கீத்தாய்க்கங்களும் அழகான கீத்தாக் கேட்டுக்கொள்க கேட்க விரும்புகிறோம். செட்டியாட்டாரர் டாக்டர் ஸர் அன்னாபகன் செட்டியாக்கள் தமிழை ஆரவரம் இத்தக வெளியானதற்கு முதற் காரணம் என்று தெரிகிறது. இதம்பரம் கோவில் கார்ட்டிப் படங்கள் இவ் இதம்ப புத்தகத்தின் அழகுக்கு அழகு சேர்கின்றன.

World Religions

ஆசிரியர் : ஸர்ஜேரெதன் ஸர் ஸி. பிராயம் : மரீதியுயர் கே. ஸி. என். ஐ. ரெ. ஸி. ஐ. இ., கல்சு. க. ; பிராயம் : கல்சுமென்ட் பிராயம், திருவனந்தபுரம் ; விவ : அரு எட்டு.]

உலகத்திலுள்ள பேரீய மதங்கள் எவ்வாறான பாக் பாகுகளையும் ஆராய்ந்து, சான்றோர்களின் கல்சு மதங்களுக்கும் ஒன்றே என்பதை இத்தக் துற ஆய்வின துறிக் ஆசிரியர் ஸர் ஸி. பிர. கந்தரீத்திருக்கிறார். ஸர் ஸி. பிர. கந்தரீயோர் இவ்வாறு கொள்கைப் பட்டங்கள் பெருத பன துறாரீயர்க்கள் ஏற்கெனவே மேற்படி உண்மையை உதார்த்தக் குறையத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணன்* என்பவர் கடத்த சமது பக்கத்திற் கந்த துறிக் "யோயோயாய்" என்று ஆரம்பிக்கும் உரைகத்திக் மேற்படி உண்மையை கந்தரீயக் குறையத்திருக்கிறார். இப்படி எத்தனையோ பேர் சொல்லியும் இதுவகையின் உலகத்தின் சர்வமத உயர்வாங்கமை ஏற்பட்டபாடிக்கூட. துவரன் ஸர் ஸி. பிர. கிருஷ்ணன் எழுதப்பட்டிருக்கிறவனந்தபுரம் கல்சுமென்ட் பிராய்க்கம் அழகாக அச்சிடப்பட்ட இந்த எட்டாறு புத்தகத்தை காய்விப் படித்தானது ஸர்வதர்க்கம் மதங்களைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து காட்டத்தேவதுமாக!

* ஸ்ரீ கல்சுமென்ட் புத்தகத் தெருக்கன்

கவிச் சித்திர விளக்கம்

கேரே குஞ்சும் அமைதி யில்லாமல் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தான் ; தடித்துக் கொண்டிருந்தான் — உள்ளும் புறமும் கெருப்பிலே புரள்வதுபோலே ! ஆனால் இப்போது இவ்வளவு சாந்தி, குளிர்ச்சி ; இந்த அநிசயமான மாறுதல் ! காதலர் உலகித்தான் இப்படிப்பட்ட அநிசயங்களைப் பார்ச்சலாம்.

உறக்காத கண்களும் கொஞ்சம் உறக்க, ஒரு கையு. அத்தக் கண்களே வாரோ தன்னை — ஏன் ? தன் இதயத்தையே (அகம்) — தொட்டுவிட்டதாக ஓர் உணர்ச்சி. அத்த உணர்ச்சியின், அத்த ஸ்பரிசத்தின், விளைவுகள். 'யார்?' என்று எண்ணிப் பார்த்ததும், அத்த உருவம். இவற்றை பெய்க்கம் சொப்பன வேரத்தின் அத்தச் சாணயயோடு அப்படியே கமக்கும் தோற்றத்திற்கும் இத்தப் பாட்டு பாரதியாக்கின் அநிசயமான பாடல்களில் ஒன்று.

எனது பெரிய மகனும் — அந்தை
இடம் இடம் தாமதம்

தன்மையே தந்தை மக — ஏதோ
எந்தேன் தந்தை

எனது என்மேல் பரிசுதான் — அந்தை
யானது தந்தை மகனும்

எனது தந்தை — அந்தை
எனது தந்தை தந்தை!

என் தந்தை — 12

—யானது.

சித்திரக்காரன்

ஓர் ஊரில் ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் ரொம்பப் பொல்லாதவன். யாரையாவது இம்மை செய்து கொண்டே யிருப்பதில் அவனுக்கு மிகவும் நிகழ்ந்தி. ஆகவே, அவனை எல்லோரும் வெறுத்தனர்.

ஒரு நாள் அந்த அரசனைப் பார்க்க ஒரு சித்திரக்காரன் வந்தான். "மஹாராஜாவே! நான் ஒரு சித்திரக்காரன். என்ன படம் எழுதச் சொன்னாலும் அதை உடனே எழுதி விடுவீன்" என்றான்.

அரசன் மிகவும் கவந்துடன், "அப்படியா? நாரியதிலும் நமது சமைப்பு வா" என்றான்.

மறுநாள் காலை யில் அரசன்மனையில் பெரிய சமைப்பு கூடியிருந்தது. அப்பொழுது சித்திரக்காரன் உள்ளே வந்தான். அவனை அரசன் "உட்காரு" என்று கூடச் சொல்லவில்லை. இதுமாதிரி அவனைப் பார்த்து, "ஏ, சித்திரக்காரா! எல்ல ரோஜா மலர் ஒன்று எழுது பார்ப்போம்" என்றான்.

சித்திரக்காரன் சில மினிஷ்களுக்குள் ஒரு ரோஜா மலரை எழுதி விட்டான். என்ன ஆச்சரியம்! நிறு ரோஜாப் புஷ்பம் கூடத் தோன்றுவிடும்! அவ்வளவு அழகாயிருந்தது! எல்லோரும் அதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தனர். அரசன் அந்த மலர்ப் படத்தைத் தன் அறையில் மாட்டி விட்டான்.

சாயங்காலம் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபோது அரசனுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. நிறு ரோஜா புஷ்பப் போலவே, அந்தப் படத்திலிருந்த ரோஜா மலரின் இதழ்களும் வெளிக் தாங்காமல் வாயடி உதிர்ந்திருந்தன.

அரசன் அதைப் பார்த்து வியப்பு அடைந்தான். இருந்தாலும் அதை அடக்கிக் கொண்டு சித்திரக்காரனை அழைத்து "உள்ளேயே எந்த மோசம் என் மாயையின் படம் ஒன்று இருக்கிறது! அது வேண்டுமாயிருக்கு முண்ட எழுதினதாளுகையால் மங்கலாகி விட்டது. ஒரு நாழிகையில் அந்தப் படத்தை எழுதி முடித்து என்னிடம் கொடுத்து விட வேண்டும். இந்தத் தடவை யாவது நீ சரியாக எழுத விட்டால் உன்னைக் கடுமை யாகத் தண்டிப்பேன்" என்று எச்சரித்தான்.

சித்திரக்காரனுக்கு அவ் வயிற்றைக் கலக்கிற்று. "தெரியாத தனமாய் இன்னிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டோமே" என்று நினைத்தான். மிகவும் கவலைப்பட்டு கொண்டே, ஒரே நாழிகையில் அரசனுடைய மாபயின் படத்தை எழுதி முடித்துக்கொடுத்தான். கொஞ்ச

கூட வித்யாச மில்லாமல் தன் மாமாவைப் போலவே இருந்த படத்தைப் பார்த்து அரசனுக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை.

இரண்டு நாட்கள் சென்றதும் அந்த மரமாவின் படத்துக்கு, தாயி, மீனா எல்லாம் வளர ஆரம்பித்து விட்டது. அரசன் இதைப் பார்த்து ஆச்சரிய மடைந்தான். அவனுக்கு அவமானமாய் மீருந்தது.

சுபையில் எல்லோரும் கூடி யிருக்கும் சமயத்தில் அரசன் சித்திரக்காரனை அவமானப்படுத்த நினைத்தான். அரசன்மனையில் பல பேருக்கு முன்னால் சித்திரக்காரனை ஓயாமல் ஒழியாமல் படம் எடுத்தோ எழுதும் படி சொல்லிக்கொண்டே யிருத்தான். சித்திரக்காரன் கோபம் தாங்க மாட்டாதவனாய் அரசனுக்கு எப்படியும் புத்தி கற்பிக்கலாம் என்று யோசித்தான்.

அப்பொழுது அரசன் "ஒரு கம்பீரமான ஆண் சிங்கம் எழுத வேண்டும்" என்று சொன்னான்.

சித்திரக்காரனும் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்துப் பத்து நியிலும் களுக்குள் ஒரு சிங்கப் படம் எழுதி விட்டான்.

படம் எழுதி முடிந்ததும் சிங்கம் விஜயமாகவே கர்ஜனை செய்வது கேட்டது! சபையில் இருந்த எல்லோரும் பயத்தினால் கடுக்கி விட்டனர்.

அதைப் பார்த்து அரசனும் கடுக்கி விட்டான். அந்த சிங்கம் பயங்கரமாக ஒரு தடவை கர்ஜனை செய்துவிட்டு அரசன் மீது பாய ஆரம்பித்ததும், "ஐயோ! படத்தை அழித்துவிட்டு, நான் உன்னை அவமானப்படுத்தியது தவறு! தவறு!" என்று அரசன் சித்திரக்காரனைப் பார்த்துக் கேளுகினான். சித்திரக்காரன் படத்தை அழித்ததும் சிங்கமும் மறைந்தது. அரசன் சித்திரக்காரனுக்கு ஏராளமான வெகுமதி அளித்து அவனை அனுப்பி வைத்தான். அன்று முதல், அரசன் தூக்குரைத்தை விட்டோழித்து நல்ல அரசனானான்.

Cauby
BRAND

BLEACHING
POWDER

It's

THE METTUR CHEMICAL AND
INDUSTRIAL CORPORATION LTD
METTUR DAM, SOUTH INDIA

உடைந்த உளையல்

து. நா.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

மீது நான் பொழுது விடிந்தது.

பட்டு, மணி இவர்கள் விட்டும் அவர்கள் தப்பினர் காரணமாய்த் நான் எல்லாருக்கும் முதலில் எழுந்திருப்பார். எழுந்து பஸ்தேய்த்து, மும் மட்டியை மூட்டி, காப்பிக்கு வெக்சர் போட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அவர் மனைவி எழுந்திருக்கிற வழக்கம்.

அன்று படுக்கையை விட்டு எழுந்தது முதல் அவருக்குக் கோப மூட்டும் காரியங்களே விட்டும் வந்தன. பஸ்தேய்ப்பதற்காகப் பல்பொடி டப்பி கைத் திரைப்போது டப்பி காலியாக இருந்தது.

"பல்பொடி எல்லாம் ஆய்விட்டதா?" என்று கூச்சம் போட்டார்.

"எனக்குத் தெரியாதே. இருந்தால் டப்பியிலேயேதான் இருக்கணும்" என்று அவர் மனைவி சாஜம்மாள்.

"டப்பியில் ஒன்றுமே இல்லையே!"

"அப்படி என்னும் பொடி எல்லாம் ஆய்விட்டதுபோலே இருக்கிறது."

"அது எனக்குத் தெரியும். அதற்குள்ளாகவா ஆய்விட்டது என்று கேட்கிறேன். வாக்வி ஒரு வார்த்தை குள்ளா?"

"எனக்கென்ன தெரியும்? என் உங்கள் பல்பொடியைத் தொடுகிறதே இல்லை. ஒருவேளை குழந்தைகள் எடுத்தத் தேய்த்துக் கொண்டதுவோ என்கிறேன்."

"அவர்களைத்தான் இந்தப் பல்பொடியைத் தொட வேண்டாமென்று சொன்னேன். அவர்களுக்குத்தான் வேறே பொடி இருக்கே. பல் வகைக்கென்று பல்பொடி வாக்விக்குக் கொண்டு வந்த வயத்தால், அதை எல்லாரும்தேய்த்துக் கொண்டால் அது எத்தனை காலிக்கு வரும்? துளிகூடப் பொடி இல்லையே,

இப்போ என்ன பண்ணுகிறேன்? எம்பலிப் போட்டுத் தேய்த்தால் உடனே இரத்தம் வந்து விடுகிறது. "எல்ல குழந்தைகள்! சொன்னால் சொன்னபடி கேட்கிறீர்கள்" என்று காரணமாய் இரைந்தார்.

பட்டுவும் மணியும் தூக்கம் கிடைத்து எழுந்திருக்கிற சமயம், அப்பாவி இரைச்சல்கள் கேட்டதும் விழித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனதில் வந்தால் என்ன பண்ணுவாரோ என்று பலத்த தூக்குவது போல் பாராக்கு செய்து கொண்டு விட்டார்கள்.

காரணமாய் காப்பி காப்பிட்டு விட்டு வந்த உட்கார்ந்தார். உடத்தில் கட்டி விருத்த துணி உலர்த்தும் ரோடி அறுத்து துணிகளுடன் மேடு விடப்பது அவர் கண்ணில் பட்டது.

"இந்தக் ரோடியை வர் அறுத்தது?" என்று கேட்டார்.

"ராத்நிரி கயிறுதான் வலி கடித்து விட்டதுபோல் இருக்கிறது" என்று அவர் மனைவி.

"அடே மணி! சங்கரப்ப ராத்துக்குப் போய் வணி வாக்விக்குக் கொண்டு வர, ரோடியைக் கட்டவாம்" என்று மனைவி அனுப்பினார்.

மணி எளிதாய் தூக்கிக் கொண்டு வந்திருந்ததினால், காரணமாய் வணி மேல் சின்று ரோடி கட்டத் தொடங்கின பொழுது பரிவாசி பழனிவேலு வந்தான். "அப்பா, பழனி வந்திருக்கான்" என்று மணி அறிவித்தான். "இருக்கச் சொல்லுடா வருகிறேன்" என்றார். ஆனால் எல் மணி ஆறியும் ரோடி கட்டி முடியவில்லை. கழுத்து வலி எடுத்தது தான் யிச்சம். பழனி திண்ணையில் உட்கார்ந்து கத்தியைத் திட்டிக் கொண்டார் "சாரி சாரி!" என்று அவசரப் படுத்தினான்.

"மேய் மணி!"

"ஏன் அப்பா?"

"அவளை இப்படிப் போய்ச் சுத்தி விட்டு, கால் மணி கழித்த வரர் சொல்லுடா. பறக்குறேன் மெத்தா! ஈமக்கு மேலே அவளுக்கு அவசரமாய் இருக்கிறது. எந்த ஆயுதங்கூப் போகப் போகிறோடு தெரிவதில்லை" என்று.

பழனி போய்விட்டான். போனதும் இலேசில் திரும்பி வருகிறா? அவனுக்குச் சொசரிஸப் பட்டபோது தான் அவன் வந்து விடுவான். ஈமக்குச் சொசரிஸப் பட்டபோது எல்லாவது தெடினதும் அகப்பட மாட்டான். காராயணம்படுக்கு ஆயுதங்கூ கொடா விற்று, அவரம் செந்து கொண்டு வேண்டும், அப்பறம் குனித்துச் சாப் பிட்டாக வேண்டும். பழனிதயபோ கானவில்லை. மணியைத் தெருவிச் இந்தக் கோடிக்கும் அத்தக் கோடிக்கும் அனுப்பி அவன் வருகிறாது என்று பார்க்கும்படி, செந்தார், மணி உதட் ணடப் பிதக்கித் கொண்டு வந்து சேர்ந் தேத்தான்.

"குழந்தைகள் ஒன்றுக்குத் தப் பிவ்வா! பழனிதயத் தெடிண்டு வரடா என்று அனுப்பினால் வெறய்கை போடு வந்து விடுகிறது! ஈமக்குச் சிறந்திருக்கிறதானே! ஒய் வே ரு குழந்தைகள் ஊகாரே விற்றுவிடு கிறேன் என்றிததுடன்!" என்று காராய ணப்பர் டெ தெத்தார்.

சமையலறையி் விருத்த 'சொய்' என்று தானித்தக் கொட்டும் சப்பம் வந்தது. அத்துடன் அவர் மணியின் குரலும் கேட்டது.

"உங்களுக்கு ஒரு காலைப் போலே அம்பட்டன் தயவென்ன? எல்லா கரையும் போல் நீங்கலும் ஒரு 'கெட்டு' வரவிக் வச்சுக்கிறதானே! பழனிக்கு மாசம் இரண்டு ரூபாய் அழறதம் பிச் சப்படும."

"ஆமாம்! அது ஒன்றுதான் பரக்கி. விட்டியே அவரக் கைடயும் ஆரம்பித்த விடு என்றெல்போல் இருக்கிறது."

"ஏன், அதற்கென்னவாம்? இந்தக் காலத்தில் எல்லாரும்தான் அவரனே அவரம் பண்ணிக்கிடு. ஆயின்சாரர் ஒய்வொருத்தர் விட்டியேயும் போய்ப் பாருங்கோ."

காராயணப்பர் கோபத்துடன், "ஆமாம், எல்லாருக்கும் உன் அவிஞ் சால் ஈமக்கும் அவிபுணா என்ன?

வேலிவ்னெட் வரவிக் வைத்துக்கொண் டிருக்கிறவர்கள் எல்லாதரயும் போய் என் பாடினாப் இருக்கிறோது? தவியிக் உச்சிக்குடுமிதானே வைத்துக் கொண் டிருக்கிறோன்?" என்று.

"உச்சிக்குடுமிதான் வச்சுக்கணும்து வராவது உக்கா சிப்ப்பத்தம் பண்ணு கிறா என்ன? அழகையக் கட்டுசு குடுமி வைத்துக் கொண்வதை பா வேண்டா யென்றுதான்! இல்லா விட் டால் உக்கன் தம்பியைப்போல் காருசு சால் சிராய் வாரி விட்டுக்கொண்டித தானே!"

"ஆறா! என்மாம் வச்சுக்க வேண்டி வதானே! வரவா பாய்ப்பத்தானே திரும்புகிறது. சிராய்பும் வச்சப்பென் னாட்டும் போட்டுப்பென்-அடெ மணி பழனி வராகு பரடா."

மணி வந்து, "இவ்வா அப்பா" என்று.

காராயணப்பர், "சரி, மேகத மேகிருத்த கடிதாசம் பேனுவும் ஈடு"

துண்டு வா. ஆபீஸுக்கு வில் லெட்டர் எழுதித் தரேன். ஹெக்ஸ்தாதர்ஸா லீடம் கொண்டுபோய்க் கொடு" என்று.

சுமையல் அறை வரசுப்படியிலிருந்து ராஜம்மாள் எட்டிப் பார்த்தாள்.

"வீவு போடுவதற்கு என்ன?"

"ஆமாம். இன்றைக்கு கூவரம் பண்ணிக் கொள்ளாமல் ஆபீஸுக்குப் போக முடியாது. தேத்திக்கே துரை எதிரில் போய் நின்றபோது அவன் முழிச்ச முழிச்சப் பார்த்தான். என்னடா காட்டுநிராண்டியாய் இருக்கிறேன்" என்று நினைத்துக் கொண்டால் போலிருக்கிறது. அவனுக்கு வண்டி! தினம் பொழுது விடிந்தால் ஊத்தைப் பல்லிக் கூடத் தேய்க்காமல் ஹென்றி. எதிரில் உட்கார்ந்து முகத்தை வழித்துக்கொண்டு விடுகிறான். நாய இங்கே அம்பட்டியைத் தேடி கூசுமாய்ப் போடுவதை அவள் என்ன கண்டாள்?" என்று.

"வீவு போடுவதற்கு விருத்தாய் என்ன மாவது காரணம் சொல்லிக்கொள்கோ. ஐயம்மட்டும்தான் எழுதாதீங்கோ. என்னு விருத்திப்போது வெறமயே எதுக்காக ஐயம்மட்டு சொல்லணும்?" என்று ராஜம்மாள்.

"இவ்வாறிட்டால் மேதே என்ன காரணம் எழுதுவதற்கு? இன்றைக்குக் கொடி எட்டுகிறேன். வீவுவெண்டும்; கூவரம் பண்ணிக்கொண்டே அதனுல் ஆபீஸுக்கு வர முடியாது என்றால் என்னு சொல்லுகிறேன் என்ன?"

மணி காத்திருந்ததையும், பேசுவதையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தவிட்டு, "அப்பா! விட்டுக் கணக்குப் போடணும்; போட்டுவாங்கக் காசு தப்பா" என்று.

"எல்லாம் வங்கலாம் போடா. இரண்டு மாசம் வீவு விடக்கிறது. இதற்குள் என்ன அவசரம்?"

மணி தலையைக் குனித்து கொண்டு, "பட்டாபி கேத்திக்கே பத்திக் கணக்குப் போட்டுட்டால் அப்பா" என்று.

"சரிதான்டா. போடா என்று —" என்று காராவணய்யர் கையை ஒய்ந்து. மணி பயந்து கொண்டு தாயா லிடம் போய் நின்றான்.

"என்னடா மணி! அப்பா கோபமாய் இருக்கிறபோதுதான் போய்த் தொந்தரவு பண்ணுகிறதா? போட்டிக்கு மத்தியானம் வாங்கிக்கொள்கோ; என்னைக் கேளு. காசு காசு தரேன். அப்பாவை இப்போ தொந்தரவு பண்ணினால் பழனி மேலே வர கோபத்தை உன் முதுகிலே காண்பிக்கிறேன்" என்று ராஜம்மாள் பிள்ளையைச் சமாதானப் படுத்தினாள்.

அப்போதும் பழனி வந்தான். காராவணய்யர் அவரை இரண்டு வசவு வைத்துவிட்டு கூவரம் செய்து கொண்டு ஸ்காரம் பண்ணிக் காப்பிட்டு விட்டு வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டே, "மணி!" என்று கூப்பிட்டார்.

"போட்டிக்கு வேணுமென்றாலே வாங்குகிறேன்?"

"இல்லை. நீதான் காசு தரமாட்டேன் ஹட்டியே."

"தரமாட்டேன் என்று எங்கேடா சொன்னேன்? போ, ஹேபிஸே காசு இருக்கு. எடுத்துண்டு போய் போட்டிக்கு வாங்கிக்கோ. வெயிலாயிருக்கு, குடை

பிடிச்சண்டு போ. பட்டு! உனக்கு கோட்புக் கெண்டியபிள்ளையா?"

"எனக்கு இருக்கு அப்பா" என்று பட்டு.

நீராயணப்பர் சாய்வு காந்தகாரி யில் சாய்ந்துகொண்டு கண் அயரும் சம யத்தில் தங்கமணி விட்டுச் சமைவற் காரன் வந்து நின்றான்.

"என்னடா சமா, என்ன சமா சாரம்?" என்று கேட்டார்.

சமா அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்து, சங்கோசத்துடன் உடம்பு கெளித்தக் கொண்டே, "ஒண்ணுமில்லை; பரமமா கரியமா எனக்கு கோட்டைக் கொடுத்த டாடா, இந்த மாசத்தோடே சிந்து போகச் சொல்லி" என்று.

"அதென்னடா அது? கோட்டைக் கொடுத்துடையவது? இப்பத்தானேடா சிவந்தே? இரண்டு மூன்று மாசத்தா னேடா ஆச்சு?"

அவரது இரங்கமான பேச்சைக் கேட் டதும் சாமாவின் சங்கோசம் அதிகரித் தது. "ஆமாம் மாமி, இரண்டு மாசம் தான் ஆச்சு. அவரானே சமைவற்காரி யாரோ வரானாம். போம்மனுட்டியா லிருந்தா சௌகரியமா விருக்கும்னு அம்மா பாக்காருப் போயே இருக்கு. அவரானே எது சொல்லியோ—"

"அது வரத்தவந்தானேடா? போம் மனுட்டியா அதுவேதேமாதிரிதான்— நாமும், அப்போ சி போயிட்டே? வேறே இடம் ஏதாவது பார்த்த வச்சிருப்பியே?"

"இல்லை, இன்னமேத்தான் பார்க்க னும், யாராவது உங்களுக்குத் தெரிஞ் சவா சமைவற்கு ஆன் வேணும்னு சொன்னு என்னை மறந்துடாதேய்கோ. அதுக்குத்தான் சொல்லிட்டுப் போக லாம்னு வாதேன்" என்று சமா.

"ஆந்தா, அதுக்கென்ன, சொல் லேன்" என்று கூறிவிட்டு ராயணப் பர் சமைவல் அறைக்குச் சென்று சைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த தன் மனைவியைப் பார்த்து, "அடியே! உங்க சமை வற்காரி வச்சக்கப் போனாசாம். சாமாவை வேண்டாமனுட்டானாம். அவனை கம்மாத்துக்கு வேணுமானு வச்சக்காரமே" என்று.

ராஜம்மாள், "சரிதான்; கமக்குப் பரிசாகக் ஒண்ணுதான் குறைச்சல்! உங்கள் தம்பி மாசம் முன்னுது ரூபாய் சம்பாதிக்கினான். அவன் இரண்டே

பேர். அவரானே சமைவற்காரன் வச்சக்கப் கட்டும். சாம சமைவற்கா றுக்கு மாசம் பறிச்சுது ரூபாய்க்கு எங்கே போகிறது? அதெல்லாம் ஒன் னும் வேண்டாம்" என்று.

"மாசம் பறிச்சுது ரூபாய்க்குப் பார்த்தால் முடியுமா? உனக்கும் அடிக்கடி உடம்புக்கு வந்து விடுகிறது. இந்த விட்டியே உமழைக்க வாசலே முடியும்னு முணுமுணுத்தண்டே இருக்கே—"

"சரிதான், கங்குல் கிடந்து அலை யறென். முதலில் பெண் கல்யாணத்துக்கு விந்திறது. அதற்குச் சமைவற்கிற துக்கு கழிவைக் காணும்; சமைவற் காரனுக்குப் போகவேண்டியதுதான்!" என்று சொல்லி விட்டு ராஜம்மாள் "பட்டு! இந்தா, அந்த மோகா எடுத்துக் கொடு" என்று கூப்பிட்டாள்.

பட்டு வராதபடியால் ராயணப் பரே மோகா எடுத்து அவருக்குப் பரி மாறினார்.

சமா தாழ்வாரத்திலிருந்தபடியே, "போயிட்டு வரேன் மாமா" என்று சொல்லிக்கொண்டு போய்ச் சேர்ந் தாள்.

(தொடரும்)

தப்பித்துக் கொள்வேன்!

போய்ச் உத்தியோகமாத் (முதிர்ச்சியேனைக்கு வந்தபின்னர் பார்த்து):—சி காரிக் போய்ச் கொண்டிருக்கும்போது, திருட்டின் தாப்பத கைக் கெடுத்தித் தருகாரி உத்தியத் தாந் திடயோண்டு பத்தாக சி என்ன சொல்லார்.

வேலைக்கு வந்தவர்:—தம்பது கைக் கெடுத்தித் தான் காற்றாய் பதப்பெய்த், னார்!

பழ்தீர்த்த வழி

என்.என்.

67-ன் போட்டால் என்னொருவரும்; கொட்டையில் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டும், என்னொருவரும் என்னும் மெய், மீது கம்பியான தோற்றத்துடன் நீண்டதொண்டுகூட மந்திரவாதியின் மேல் பதிந்திருந்தன.

"எனதுவாங்கியே! இப்பொழுது என் செயல்பொருளும் வித்தகரு 'சுருங்கிய' என்ற பெயர். இதே பருவம், இந்தத் துணியின் ஒத்தமீதும். இதை இந்தத் தோட்டியின் போட்டுத் தன்மையாக வந்த இதே பர்த்திதானா? தோட்டி கிறைய வகுப்புகளில்!" என்றும் மந்திரவாதி.

எனது பூரையும் ஆகியவற்றால் வரவேண்டும் செய்தது. திடீரென்று என்மிகுந்தோ ஒருவரால், 'நாளை ... எல்லாம் அந்த நாளில்! ...' தோட்டிகளையும் மூன்பே வகுப்புகளையும் அளித்த கைத்திருந்திருப்பால்!

என்னொருவரும் குரல் வந்த திவ்யமேகத்தினை அளித்திருப்பினர். சமீப மூப்பது கை நடைவயலும், கரையில் சென்றும் அகல்கை குடும்பம், கையில் தலைக் கிளையத்தையும், பட்டுச் சட்டையுடனும் கடிவ ஒருவன் மேல் டிவ்யவாத சொல்லி, அட்டைகள் செப்து கைக்குத்தான்.

"என்பவனே! அடுத்ததாக இந்த வேடம் கையம் எல்லாப்பிடுதேன். இதே, என் கையில் ஒரு பித்தனை விரையம் கைத்திருத்தேன். இதை இந்தச் சத்தியம் உடைத்தேன். என்ன எட்டிவந்த என் துணியில்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே... அந்த நாயத்தால் சத்தியம் ஒன்று அடுத்தால் சிறுவாதி. அடிக்க, அடிக்க, அந்த விரைத்தால் போனியே, அகலிதும் பித்திதும் த்த அந்தக் கைக்கை விரையம் உன் கையின்!

மறுபடியும் கையவோர் சந்தேகத்தாலும் சீராயத்தாலும் வரவேண்டும் செப்து, ஆரவரித்தனர். ஆனால் திடீரென்று மறுபடியும் அந்த பட்டுச் சட்டை போட்டுச் சொன்ன இந்த ஆரவரியின் குரல் கேட்டது.

"நாளை ... எல்லாம் பித்தனாட்டம்தான்! மூன்பே, மேகமும் கடியின் கிறைய விரையம் என ஒளித்த கைத்திருத்த சொன்னும்! இன்னாவிட்டால் எங்கிருந்து இவ்வளவு முனிக்கும்?" என்றான்.

பிறகு, மந்திரவாதி, கரிசனவாச, கோழி கம். பாய்ப்பன், மோதிரமன், பெய்பர் மீண்டும், மானின் முதலியவர்களை கையவாத்தான். அவன் செப்த ஒவ்வொரு வேடத்தையும் மந்திரவான் என்னொருவரே தந்தான் கைக்கை, ஆகத்தப்படுகையில், அந்த பட்டுச் சட்டைப் போட்டி மத்தியம் கையவாசு செப்து கைக்குத்தான்.

மந்திரவாதி போ ஆகப்பித்தான்.

"எனதுவாங்கியே! இவ்வளவு வேடம் என் உடைக்குத் தான் பித்த கைக்கை எல்லாம் என வரவேண்டுகை, இப்பொழுது, கையவாசு, உடைக்கு ஒரு அளி அப்து மான, மயிர் உட் செப்தும்படியான, வேடத்தால் செப்து எல்லாப்பிடுப் போகிறேன். இந்தப் பெரிய வித்தகரின், கைக்கு உதவி செய்ய உன்னின் கையவா ஒருவர் வந்தால் கிளையும் கையவாசு பிடுக்கும்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே, அந்த பட்டுச் சட்டை ஆரவரியைப் பார்த்து, "கார! ... நமது தன் கிளையும் கைக்கை!" என்றான்.

அந்த ஆரவரியும், ஒரு வினாடி போகித்த விட்டுப் பிறகு, கிளையும் அமுத்தகை மேகமே மீது எறினான்.

மந்திரவாதி, கையவாசு பார்த்துக் கொண்டே, "உன் அனுமதியுடன், இதே, இவர் அளித்திருக்கும் தலைக் கையவாசுதையும், கிளையத்தையும், தலைப் பொத்தான் கையம், இந்தச் சத்தியம் அடுத்தப் பொது பண்ணி இந்த டம்மரிதான் ஜனத்தின் போட்டு விடுகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, அந்த ஆரவரியிலிருந்து மேகமே சொன்ன கையவாசு கையின் பொது பண்ணி டம்மரிதான் ஜனத்தின் போட்டு விட்டான்.

பிறகு, கையவாசு பார்த்து, "இப்பொழுது இவர் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்

சரிசை அங்க வஸ்திரத்தை உங்கள் அழகுநி
யுடன் கால்கிட்டு கொண்டு, அதை என்ரு
தண்டனாகக் கிழித்து, இவ்வா நாதரவி
யில் வைத்துக் கட்டி விடுகிறேன்!" என்று
கொல்லி, அப்படியே சென்றான்.

மந்திரவாதிக்குப் பதிலாக, அவர்கள்
பார்த்ததெல்லாம் அங்கு கிடந்த ஒரு
கொத்தான்.

அதில் எழுதிவிருந்த விஷயமும் இதுவே.

நண்பர்களே!

நான் எவ்வளவோ சமர்த்தியமாகப்
பல விதமாகக் காண்பித்தேன். நீங்கள்
எல்லோரும் கவனித்தீர்கள். மொடை மெல்
நாய்களையோடு பிணைக்கப் பட்டிருக்கும்
நண்பர் மரத்தின் என் மெல் நம்பிக்கை
மீயல்லாமல், நான் எல்லாவற்றையும் முன்
கூட்டியே ஏற்பாடு செய்து வைத்துக்
கொண்டு காண்பித்தேன் என்றார். உண்மை
மீல் நான் எதிர்த்து முன் ஏற்பாடு ஏன்
நான் செய்யவில்லை யாதலால், அவர் என்னை
அல்லாறு நையாண்டி செய்தது எனக்குப்
பரம வேதனை அளித்தது.

அவர் என் மீது சுமத்திய அபாண்டப்
பழியைத் தீர்க்கவே இந்தக் கடைசி வேலை
கையைச் செய்யத் தீர்மானித்தேன்.

இந்த வேலைகையைச் செய்வதற்கு,
நான் எவ்விதமான முன் ஏற்பாடும் செய்
வில்லை என்பதை அவர் கட்டாயம் ஒப்புக்
கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்!

இப்பொழுது நான் செத்திருக்கும் கூத்
திற்குப் பரிகாரம் எனக்குத் தெரியாது.
இனி, அந்த சர்வகாலம் வந்தாலும்
அவருடைய கருக்கள்களும், கடிக்காமுற
மற்ற சாமான்களும் பூர்வ கௌரபத்தை
அடைய முடியாது என்பது நினைவம்!

என்னை ஒருவரும் தேட முயற்சிக்க வேண்
டாம். நீங்கள் இந்தக் கடிதத்
தைப் படித்துக் கொண்டிருந்
தும் பொழுது, நான் ஊர்
எல்லாவைத் தாண்டி விந்
டேன்!

உங்கள் ஆதரவுக்கு மிக்க
வந்தனம், அந்த அகம்பர
ஆசைக்கு என் மனப் பூர்
மான அழகுபங்கள்.

தங்கள்,
மந்திரவாதி.

பிறகு, சபையின் பக்கம் திரும்பி, "கன
தனவாக்கனே! நான் இப்பொழுது மெடைக்
குப் பின்னால் போய் நின்ற கொண்டு, இந்த
நிமிஷங்கள் கழித்துக் கொழிபோல் கூடி
வேன். அப்பொழுது, இவருடைய கட்டு
அவிழ்த்துபோகும்; சரிசை அங்க வஸ்திரம்
சரியாகி, இவர் தொனில் வந்து விழும்,
கடிக்காய், பெத்தான்கள், கருக்கள்கள்
முதலியவை பண்புபடியே சரியாகிவிடும்!"
என்று கொல்லிக்குக் கொண்டு, அங்கிருந்த
சில சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு, மெடை
யின் பின் பக்கத்தி் விருந்த திரையின் மறை
மில் சென்றான் மந்திரவாதி.

இந்த நிமிஷங்கள் ஆயின: பத்து நிமி
ஷங்கள் ஆயின. மந்திரவாதியின் கோழி
கூவுவது போன்ற குரல் கிசம்புவதாகக்
கரணமும்! முதலில் கொஞ்ச கொஞ்சம்,
'ஏதாவது மந்திரம் ஜபித்துக் கொண்டிருக்க
கிறாரோ?' என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த
சிலருடைய பெருமையும் தளர்ந்துவிட்டது.

சிலர் திரைக்குப் பின்னால் பார்த்த
தார்கள். மந்திர
வாதியைக் கா
ணும்! அவன்
அங்கிருந்த கடி
வழியாக மர
மாக மறைந்தி
ருக்கவேண்டும்!

குழந்தை வளர்ப்பு

சேஷசயனி

நீளும் குழந்தைகள் கைந்த வீட்டில் பிறந்த வளர்த்தவர். என் புதுவரையே இதற்கு வேர் விரைதம். அவர் வீட்டிற்கு ஒரே குழந்தை. என் மாரியாருக்குப் பதினா ளாவது வயதில் நவ்வான் பிற்த செத்தப் போயித்த. சொம்பல் மின்ன வயதில் தாயை ஆரே டாடா எப்பத்தகு அவர் ஒரு உதாரணம். அவரே ஒவிய மறையில்லாமல் பின் வரும் விஷயத்தைத் சொன்னது குரபமே இருக்கிறது.

அந்தக் காலத்திலே என் மாரியாருக்கு வீட்டிலே இருங்கு கைத்தனத் திருத்த குடும்பத்தைத் குட்டிக் கவர் செய்தார்களாம். கடிக்காரியம், கிரியும் காரியம் என்னம் என் மாரியாரே சொம்பியெங்கும். ஆதமாதக் குழந்தையைக் டட. அவர்கள் கவனிக்க மாட்டார்கள். என் மாரியார் காரியம் செய்து வீட்டுப் பணிகளில் படுக்கும்போது அடித்தப் போட்டபோல் இருக்கும்படி. "கிடிய கிடிய வர் வர் என்ன கைத்தன குழந்தையைப் புப்ப் பார்த்துக்கொண்டீர்? ஒரு பொம்பளாட்டிக்குத் தக்கம் அல்லவா? பெரியா?" என்ற மூன்று குழந்தைகளுடன். என் வீட்டில் வரும் மின்ன கைத்தனத் கைவகாரம். "ஐயோ, இந்தக் குட்டம் கைத்தன கை? இதர கைத் செத்துப் பிதாரா?" என்ற என் மாரியார் கிரியத் தை கிடியாவித்தும். இம்மாதிரி, வளரும் வயதில் தாயாரைக் குடும்ப பாகம் கைத்தனக் கையர் உடம்பும் குழந்தை உடம்பும் ஆரேக் கெய்க்கொடு இராத.

"கைக் கைக்கு இருந்தாக் காரே தெரியக் கருதலாம்?" என்ற அதுவகாரியை என் கார்டிக் அடிக்கே சொல்லுவான். இரெம் காரம் கைத்தனக் சொம்பிடுகெங்கும், குழந்தை பிற்த பின்பு கைத்தனக்காரம் கைத்த குடும்பம் ஒரு கிதிர் தன் உடம்பைப் கைத்தத் சொன்ன வேண்டியது கிடியக் கவனியம் கைப்பதா கைப்பதா கைத்தனக் கைத்த. கைப்பதா கைக்காரம், மைக்காரம். இருந்தாக் கைப்ப கிதிர்க்கு கெய்க் கிரிய வேண்டியதில்லை. "கைக்கு குழந்தைகை கைத்தனக் கைக்காரம்?" என்பான் என் கார்டிக்.

குழந்தையின் குதன் கருவியம் அகிர சொ மைத்தனக். குழந்தையை கைத்தினம் கைவித் தாக் போதாது. தாயாவரும் கைவிக்க வேண்டும். தாயர் உடம்பைப் கைத்தத் சொம்படம் குழந்தையின் உடம்பு கைக்காரத் தாரே கைத்தத் சொல்லுகிறும். ஆனால் அது கைப்பாள் குத்கும் குழந்தையால் இருக்கவேண்டும். கைப் பான் சொத்தாக் கைக்கும் தன் உடம்பைக் கைவித்தத் சொன்னவேண்டும். அவன் கிரி, கைம் குதலி யை அகிரகைக் கைப்பிட் டாடாது.

குழந்தை கைத்துக்கு ஆமகைக்கென்னம் கை வேண்டும். உடம்புக்குத் தேக்காய் கைக்கொய் தேக்காவேண்டும். ஒரு வயது கைக் கைப்பப் பொடிக்குப் பதினா கெய்க் கைப்பப் பொடி தேக்காவேண்டும். குழந்தையை கைத்தனக் அகிர காரம் கைத்தத் சொண்டிருந்தாக் பெரியவர்களின் உத்தனம் தாக்கி உடம்பில் கைக்காரைக் கைக்காரம்.

"என்ன, உடம்ப் கைக்கிரே மின்னக் குழந்தை இருப்பிடு தெரியுமில்லை. கைக் கை கைக்குக் கைத்தினம் குழந்தை இருப்பது கைக் கைக்குத் தெரியுமில்லை" என்ற சொண்டாக், கைக்க, கைக்க தெரியாத கை. குழந்தை கிரியாக், கிரியாத்தாக் கைக் கைக்காரம் கைக் கைக்கிரே இம்ம, அது கைக் கைக்காரம் கைக்கிரே, "கைக்க, கிரி போகிருக்கிறது" என்ற சொண்டாக்

"இதுக் கைக்காரம் கைக்கு கைக்கிரே?"

“தவத்தரையானும் குக்கை அதுத்துவிடுமே”

கொண்டு பாலைப் புட்டுவான். அது வயிற்று வலியால் துள்ளும் அநிலையா அனும். “ஆறு மரங்கள் கூடியிருக்க. திரைத் திரைதான் வரும்படி உண்டு? எப்படிச் சென்னைக்குக் கொண்டுசெல்லும் என்றிருந்த. வேலைவாரி வலியில் தீர்ந்தவையாட்டுவான் என்றிருந்த. பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியை விழுதி போடச் சொல்லிப் பாலை வானிலும் மந்திரித்துக் கொண்டு வரவேண்டும்” என்றெல்லாம் வலியில் அவன்கூறுகிறான். ஆனால் அடுத்த அடுத்தப் பாட்டியில் வாய்ப்புதரும்படி பதிலாக ஒரு குழந்தை பட்டியில் போனும் பன்னாண்டு என்ற அனுகூலத் தோன்றவதில்லை.

குழந்தை புதிதாகக் குப்பாத்திக் கொண்டாலும், தீயிருந்தும், பன் குழந்தைதான் அதன் தீராக சத்தி பாதிக்கப் படுவது காரணம். குடல் வலித் கொள்ளுவதும் உண்டு. அதுக்கு “குடல் தட்டு”வார்கள். இது காரணம் வைத்தியம் என்பார்கள். ஆனால் என் அனுபவத்தின் மெதுவாகவும், ஐக்கிரைவாகவும் செல்வான் அது குழந்தைத் கொடுக்கிறத என்றதான் சொல்லுவான்.

ஒரு வயதற்கு மேல் ஆனால் “பலவான் சமத்தர ஒரு குழந்தையைக் கொடுக்கக் கூடாதா? தகு தகு என்ற முறையிலும் குடலிலும் துப்புகத் திரியவேண்டுமா?” என்ற சில தாய்மார்கள் கூறுப்படுவார்கள். என்னை வேட்டான், துப்புகத் தகுதகு வென்ற துள்ளாத குழந்தையின் புத்திரியை உடம்பினோ எதோ காரணம் இருக்கிறது என்பேன். என் மாயிபர் தன் குழந்தையை ஒரு உயர்த்த நினைவின் மேல் உட்கார்த்தி ஒரு உடைத்த பொய்க்கையைப் போட்டுவிட்டு

“கார்த்தரையானும் பார், குக்கை அதுத்து விடுமே” என்ற பயமுதத்தி விட்டுக் கருவியின்மையால் விட்டு வேலைவாய் பார்ப்பாராம். காரணமாகவானும் அந்தச் சமத்த விக்கைப்போல் காரணம் இருக்குமாம்!

ஒருவன் என் ஒரு வயத பந்தாவது என் ஒரு விதியும் பார்த்தேயில்லை. அது தாழ்வாரத்த முறையிலிருந்து “வீல்” என்ற அலரித்து. என்ன என்ற பார்த்தால் வலியில் அது ஒரு சொம்ப சென்னை தேல் குட்டியைப் பிடித்தல் சொல்லுகின்றது.

குழந்தைகள் பயங்கொண்டித காரணம் இருக்க வேண்டுமென்றால் “பூதகாரனடி பாரை” என்ற பணியதவாக் கொள்ளி அவை விளம்பயமுதத்தக் கூடாது.

அடிப்பு, விளக்கு, தண்ணீர் தெரிட்டு கொட்டிப் பார்த்தும் குழந்தையை குழந்தை வலியில் பெரிய சத்தம்கூட. மிகுக்கக் கூட வலியில் “பிராணிகளைத் தீண்டாதே” என்ற விளம்பரங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம் குழந்தையின் குழந்தையும் மட்டுமே பாவம் வாயும் கொடுப்பது, விளம்பரங்களை அவி. விள துறியிப்பது, மற்றவர்களின் மேலே கொண்டுள்ள கோபத்தை குழந்தையின் மேலில் காண்பிப்பது போன்ற காரியங்களை. செய்வார்களுக்கு குண்டிலும் “குழந்தை விளத் தீண்டாதே” என்ற விளம்பரத்தைப் போட்டு விட வேண்டியதாய்தான்.

உடைத்தில் அங்கு விட்டில் சண்டை வலியில் பாரி குழந்தைகளை உட்படுத்திவை ஆனால் துறிய வேண்டாம் என்னவென்று பெரியவர்களுக்கு விசாரம் ஏற்பட்ட பிறகு “கு” விட்ட குழந்தைகள் மறுபடியும் விசேஷ ஆய்விடும்.

“பந்தியுடன் செத்த கந்தம் செத்தான்” என்ற பழமொழியை குரபன் வைத்துக்கொண்டு என் குழந்தைகள் வானு

துறியு மயக்கிக்குத்து அயிர்தம்

“கனகசப்தம் உலகம் வளங்கி வருவே”

நெகைப் பிழைக்கின்ற எப்பவதக் கணிகை
 2வண்டும். குழந்தைகள் தெருவில் போய்
 விளையாடுவதும், எப்பொழுதும் பிறர் வீடு
 வளில் வசிப்பதும் கெட்ட வழக்கங்கள் என்
 டாகத எப்பொழுதும் ஞாபகம் வைத்தல்
 நெராக் கெண்டும்.

கணிகை கண்டவந்ததை கெட்டாத
 குழந்தைகள் இல்லை. இவற்றைதான் பழைய
 சாஸ்திரியிசூத விளையாட்டில் காயங்கள்
 செய்யவர்கள் பிழைத்த வருகிறார்கள்.
 எல்லாவிடம் குளிப்பாட்டிவிட்டு வெகுத்த
 உடைவைப் போட்டால் அது காப்பிடுவதற்
 குள் உணர்ந்த செம்மன்னாடு அழிக்கும்
 பொழுது, இரண்டு கைகளிலிருந்து —
 அழிக்கும் கைத்தையோல் — மிடுக்கில்
 குச்சிகள், இரண்டு பக்கமும் சீவின பெண்கித்
 தந்த, தாய் இரண்டு அடி கீழ்,
 கைகள் காட்டி பெண்கைத் தலை ஒன்ற,
 காதல் ஒன்ற, பெண்கைப் பேசு சூடி
 ஒன்று முதலியன வெளியாகும். குழந்தை
 களுக்குக் காயங்கள் காலிப்பதில் அங்காடு
 இருப்பி. ஆகையால் குழந்தைகள் பெண்கை
 முதலியன வாங்கிக் கொடுக்கக் கொண்கும்
 விட்டாயல் தங்கள் சந்திக் மற்றவது
 சதாவது வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

குழந்தைகள் பிடியாதம் பிடிக்கெடுக்க
 என்ன காரணம் பிடியாதம் பிடித்த அவர்கள்
 உட்கக் கூடாது. சூரீஸ்ஸித்தான் அநிதா
 னின் முடிந்தததைப் பழகும் குமான்
 க்குக்குக் கிசையல் என்ன தன்ம் பிறக்கும்.
 இதைத் தவிர மற்ற என்ன இடங்கலிதும்
 முடிந்த தைத்தான் முடிந்ததன்ம் தன்
 டுட்டாகும். என் எப்படித் குழந்தைகைத்
 கிட்டுகிறெனோ அதே மாதிரி அவை கைகைத்
 கிட்டுவதைக் கவனித்திருக்கிறோம்.

குழந்தைகள் மக்காசெய்க்கும் என்ரும்
 எவ்வகைக்குத் தெரிவிப்படி சொல்லும்

கொண்டாடும். “என் என் பித்தை
 அந்த ஜோலிச்சே போகாது. அவன் காரிய
 றுண்டு அவன் உண்டு. அதுதான் அவன்
 கிசையலே முதாய் இருக்கிறான்?”
 எப்பாற் அடுத்த கிட்டிகிற. இதுதான் இது
 மாதிரி அக்கை கொல்லி வந்தான் அப்பாற்
 கையாளுக்குக் கைம் தலைச்சேறி மக்காசெ
 கிடுகான் எப்பதில் சந்தேகமில்லை.

குழந்தைகை எப்பொழுதும் கோபித்தக்
 கொண்டு அவர்களிடம் கெடுப்பாது இருக்கக்
 கூடாது. அதுதான் அவர்கள் பத்திரமில்
 கிடும் “பாடுதான், அடுத்த கிட்டி காலு
 உண்டி கிட்டி கிண்டவன், எப்படி வாசித்
 திருக்க? கீழ் இருக்கிறேன்” என்ன சி
 தாய்க்கை கொண்கையாகக், எப்பொழு
 தும் படி, படி, என்ன கைகைத்தும் பயத்
 தாய்க்கை தலைகைக் கண்டால் பாடப் புத்த
 கைதப் பார்க்கையிலே வசிப்பதையோல் கைக்
 கும் கையகைதான் என் பகத்திருக்கிறோம்.
 குழந்தைகைக்குத் தானைப் படிப்பில் ஆர்வம்
 உண்டாகும்படி செய்யவேண்டுமே தவிர
 அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியோ, அகத்தோ,
 கைதோ படிக்கக் கொண்கது உரிமை அல்ல.

பித்திரம், கைதேம் முதலியவற்றில் ஆகை
 என்ன குழந்தைகை அகையாக என் கையது
 கழகம். “என்னடா, கைக்கிறதை விட்டு
 கிட்டி எப்பொழுதும் கைக்கக் கொண்டே
 இருக்கிறேன்? போன பக்தகையில்தானே
 கையா. இந்தத் தடவை என்ன பண்ணப்
 போகிறேன்?” என்மம், “எப்போ பகத்தா
 லும் என் பகத்தி? பித்திரமே பாட்டாயிருக்
 கிறதே. பொம்மையுட்க் குழந்தையா பாட்டுப்
 பாதாப் போகிறதே? கைக்கையோல் பூங்கம்
 கைக்கிட்டு வரவே. தத்தா தன் கைக்குத்
 கொண்கத் தோற் கைக்கிறே. போகிற
 தற்கு என்ன கை?” என்மம் சி கைக்கின்
 பித்திரனைக் கோபித்தக் கொண்கதைத்
 கெட்டிருக்கிறோம்.

இதுமாதிரி கைக்கின் குழந்தைகைக்கு கு
 கிடுகிறதே மிக விருப்பத்தக்கது. அதுவகை
 கைக்கு என் உத்தரகம் கைக்கெண்டு
 வந்தி, கைக்கெண்ட பாதகமேகும்.

குழந்தைகளின் காரம், குளிக்கட்டி விவரிகளுக்கு ஜம்மியின் கிள்க்யூர்
அறிவிப்பு

செலவுகள்	ரூ. 2.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00
பொருள்	.. 3.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00
10. துறை	.. 5.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00
பெரியதுறை	.. 8.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00
வந்தவருக்கு	.. 9.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00
இன்னொருவர்	.. 10.00	செலவுகள்	ரூ. 2.00

ஜெம்மி வெங்கட்ரமணய்யா & சன்ஸ்
பப். லீட்ஸ் — திருச்சேலம்

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

و خدیو و خدیو

“இந்தியாவின் உயர்ந்த பித்தல்காரன்”
 ஸ்டீவ் பீட் கோட்ஸ் : : உத்தரம்

பெரிய அளவு

செல்வசேகர், திருவக்கைக்கேணி, மலையாளம்,
இயற்கையடிமை, பழையகேணி, மலையாளம், சென்னை.

தேவநிபேயாதிச பஞ்ச குகையுடைய இடங்களிலும்
பழையதிலும் பிரதேசத்தின் ௨௮ ஆகியவற்றை உள்ளது.

அதிகாரம் செய்து வழங்கி வசூலிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 60,00,000	
சேதுத்திட்ட மூலதனம் (26-3-43உயரசு) ரூ. 27,41,390	
சிவசங்கு திட்டம் (26-3-43உயரசு) ரூ. 29,46,915	

மொத்த வேலாதேனி ரூ. 7 கோடிக்கு மேல்

கொள்கிறதான பாய்க் அலுவலர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்பெறும்.

பூர விளங்குதும் பங்கிலின் எத்த ஆரீஸீத்
காலா விண்ணப்பித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்

N. சா.ராமலா அய்யர்

Case 1:11-cv-00001 Document 1-1 Filed 01/26/12 Page 1 of 1

SOUND SERVICE AT YOUR SERVICE

for

EFFICIENT SERVICING OF ALL THEATRE SOUND SYSTEMS. EXTRAORDINARILY SUPERB QUALITY PUBLIC ADDRESS INSTALLATIONS. EXPERT AND ECONOMICAL RADIO SERVICING. EXCHANGING YOUR RADIOS FOR BETTER ONES.

Please Contact :

SOUND SERVICE.

Krishna Vilas, Town High School Road, Kumbakonam.

பி. டி. சின்னப்பா
 கி. ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்
 பி. என். கோவிந்தன்
 எம். கே. மீனாட்சுலி
 என். என். கிருஷ்ணன்
 கி. ஏ. மதுரை
 தயாரிப்பு

சுப்பிரமணியம்

சுப்பிரமணியம்

டைரக்டர் - R. S. முனி & B. S. ராமய்யா

STUDIO - NEWTONE

உங்கள் பாதுகாப்பிற்கு

பீமசேனன்!

இன்று நடைபெறும் யுத்தத்தில் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஏ. ஆர். பீ. பின் உதவியை நாடுகிறீர்கள். நீங்கள் தேடிய பொருளையும் ஐசுவரியத்தையும் பாதுகாக்க அஜாக்ஸ் பாண்டங்கள் நம்புங்கள். அவை உறுதியின் உருவம் என்றும் மிகையாகாது.

இரும்புக் கோட்டை போன்றவை அஜாக்ஸ் ஸ்டீல் கார்பொரேஷன். அஜாக்ஸ் இரும்புப் பெட்டிகளோ, தீயும் நிகுடனும் தீண்ட முடியாதவை. உங்கள் வீட்டில் அஜாக்ஸ் பாண்டங்கள் இருந்தால் உங்கள் பொருளை பீமசேனனாகாத்து நிற்பலு போலாகும்.

அஜாக்ஸ்!

106, அரமனைக்காரத் தெரு

மதராஸ்

பிராஞ்சு :

5, வெரைட்டி ஸாப் ரோடு
கோயமுத்தூர்

ந ண் ப ர் க ளே !

தென் நாட்டின் கற்புக்காசி

“காரைக்கால் : : அம்மையாரின்”

திவ்ய சரித்திரத்தை இந்த மாதம்
வெள்ளித்திரைமீல் காண்பீர்கள்

★

பிரபல நடிகர்கள், நடிகைகள்
பாபநாசம் சிவன் பாட்டுகள்

★

இதுவரை வெளிவாத அற்புத
சிவன் பார்வதி தாண்டவம்

★

டைரக்டர்ஷன் :

ஸி. வி. ராமன், பி. ஏ., எல். எல். பி.

கத்தன் ஸ்டுடியோ, ஸி. வி. ராமன் கூட்டுத் தயாரிப்பு.

★

..... : விவரங்களுக்கு :

கத்தன் கம்பெனி, கோவை:

சோலம், கோயமுத்தூர், மதுரை, கோச்சி, திருச்சி, ஆத்திரா, மைசூர், ஹைதராபாத்

சீனியல் பிலிம்ஸ், மதுரை:

மதுரை, ராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, திருவாரூர்.

கனத்தூர் பிலிம்ஸ், வேலூர்:

செங்கல்பட்டு, ஹை ஆந்திரா, தென் ஆந்திரா.

ஸி. வி. ராமன், கோவை:

வினோன் தியேட்டர்ஸ், கொழும்பு:

மதராஸ் ஸ்டுடி.

சென்னை.

ரேடியோ எஸ். பெயரினேயே

முத்தையானது மகத்தானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வகுட புதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. எரி. மெயின்ஸ் மாடல்**

பாண்டு ஸ்பெரெட் ட்யூனின், எலிப்டிகல் ஸ்பீக்கருடன்
கூடிய இப் புதிய மாடல் மார்க்கோனிபோன் ரேடியோவைக்
கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆனந்தப்பெய்க்குக்கிறீர்களோ?

13, 16, 19, 25, 31 மீடர் பாண்டுகளுக்கு
பாண்டு ஸ்பெரெட்டிங்குகளுடன் கூடிய
எட்டுவேவ் பாண்டுகள் உடையது.

மாஜிக் ஐ இல்லாமல் விலை ரூ. 495/-

மார்க்கோனிபோன்

வால்வுகள், பிக்கப்புகள், (டோன் ஆழ
டன்) ஸ்ளெட் ஸ்பீக்கர்கள், வால்யூம்
கண்ட்ரோல்கள் இவைகள் சகலமும்
எங்களிடம் இப்போது கைவசமுள்ளன.

சென்னை ஈழநாட்டு (சமத்தானங்கள் உட்பட) கைக் கடத்திப்பெட்டிகள்:

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,

202-208, மெனன்ட் ரோடு

மதராஸ்